

Utr Symplicum sera Eggerts Sigfusson
i Vogósunum

frá fyrstu til síðustu bladsíðu.

J.P.

II.

me

tes

c

lee

1.

A háttid við háskólann, í Skopu, gat Rector magnífikús þess, árið 1887, að þá væru þar 1500 studentar, mótt við 700 árið 1879. - Sama heyrir úr ymsum löndum. -

2.

Buddhalarens 10 Búd:

1. Tú maa ikke drebe noget levende Væsen.
2. Ei stiale. -
3. Ei vare ukjædet. -
4. Ei besmitte din Mund. -
5. Ei drikke sterke Drikke. -
6. Ei pynte dit Haar, og male dit Legene.
7. Ei see þaa Lang, Dands, Skuespil.
8. Ei sidde eller ligge þaa et høit og bredt ^{Leil.} ~~bedt~~.
9. Ei spise udenfor de bestemte Tider. -
10. Ikke sie Guld, Sølv, eller verdifulde Ting.

Foruden disse 10 Búd forelæggis der Præsten 250 andre, efterat han først er indviet ved Ragning af Sjæg

og Hoved. - London: Borgarnafnid
er keltneska, og fydur: vatnsboru.
(lin = vatni; din = borg). -

3.

Fatakrabyrdin hefur minkad á
árunum 1872-81. Þannig:

- F sudurandtinu um 27%
- F vesturandtinu um 33-
- F N. A. andtinu um 44-
- Á öllu Íslandi 35-

4.

Selvogur 1884: káða 358 kest. úth: 107-
 Grömsu. — káða 10,000 h. úth: 16 þús.
 Grafu. — káða 1500 h. úth: 3090
 Ísland — káða 340 þús. h. úth: 625 þ.
 En skýrslur vanta algjöst. um kódu
 úr 31. þreppi og um úthey úr 32. þreppi
 um 5.

Brenniv. tollri Danmörk 0. og á frk.
 Sviss. 0. 37. Norv. 0. 55. Rússl. 0. 71.
 N. Ameríka 0. 86. Belgia: 100 Engl: 165

6.

En ung Pige i et Pensionat, der skulde
 brodere et Par Tøfler til sin Fader, sagde
 sultkende til en af sine Medelever: „O,
 Fanny, hvor Du dog er lykkelig. Din
 Fader har jo et Treben. Du behøver kun
 at brodere een Tøffel.“

6.

7.

En Tosse vilde vide, hvorledes han
 saa ud, naar han sov. Han satte sig
 derfor foran et Speil, og luktende
 Øinene. —

8.

I det samme Øieblik et Tog affik, kom en
 Mand løbende til Jernbanestationen
 og udbrød argerlig: „Gaa, for Pokker; nu
 gaar det Tog ad Helvede til; og jeg
 skulde have været med.“

9.

Moderen: Hvad spekulerer du paa,
 Talborg? — Den 8-aarige Talborg.

Gud ved hvem der skal betale mit
Bryllupsgilde: Fader, eller min Brudgom.-
10.

Ved 3 Leiligheder lærer man ved Mennesket
at kjende: Ved Pengesager, Drukkenskab
og Prede.-
11.

Menneskene strider om Religionen; skrive
for den; kæmpe for den; dø for den; alt
andet end leve for den.-
12.

"Åh, hv. Pastor, jeg vilde ønske, at jeg
kunde luge mine Penge med", sagde en
gammel rig Mand, der var ved at dø
Ivar: "Det vilde ikke hjælpe Dem
noget; de vilde smælde, der hvor De
kommet hen".-
13

Siberia: I forpennu Verehoianske við
Jenapflótid kemur mest ~~í~~ Kaldi, er menn
nokkurntíma hafa orðið fyrir, var þess

31. desemb. 1871: ÷ 63 C°. Medalhiti í
 janúar er ÷ 49 C°. Heitasti mánuður
 júlí: + 15 C°. Medalhiti árs: ÷ 16 C°. Þes
 Íshafinn er aftur heitara. Tíð minnið
 á Jenafljótinu er medalhiti í janúar
 ÷ 4 C°.

14

Árið 1881 var 23. hver maður á sveit á
 landinu. En árið 1850: 48, hver maður.

15.

Árið 1885 höfðu Frakkar 186 fiskiskip
 hjó við land, en 2/8 árið áður, líka
 og vant er.

16.

Árið 13/4: mjög mikil hardindi. Og
 fyrir því að fjenadur var mjög svo
 fallinn, varð mikill manndaudi af
 hungri; og er mælt, að 300 lík hafi
 þá komið að Strandaskeiðu. —

17

Frá 1779 til 1785 segir Hannes biskup.

ad landsmönnum hafi fækkad um
10354.—

18.

Flerstípið Gottaborg strandaði á fram-
siglingu 5. Novembar 1718 á Gort.h.-Steidi,
af útsýningastormi.—

19.

Ad jeta hýris sig fram, og borga í hegðum
sinum, er hámasins í flestum vidsteifnum
manna býr á landi. Einri; ad komna á
framsoknas- fjeldis- framfarafundi;
steypa þas safubólur; greida atkvæði um
margt og mikit; og gleyma svo framkvæm
ðum á flesta þegar heim er komið í
biskapas- og skuldubaslið, þetta er
ritad: 1886.—

20.

Á Frakklandi eru á ári hverju
brenit til 1,900,000 hekkolitrar (1. h. G. 100%) af
alkóhóli; en þasaf eru aðeins 34,000 h. af
vinanda. Hótt er tilbúin vinandi

7

(alcohol) industri), er fest úr jardeplum,
(A) ætlan efnaræðinga er, að þetta efri
sjá 7 sinnum eitradra, en "egta" vinandi
21.

Fólki fjölgað í Norderálfunni um
3 mill. á ári. Árin 1870-80 kafa
flust frá Íslandi um 3000 manns.
Kostnaður Íslands við, að byggja Vestheim,
er lídugur 3½ mill. Kr., á samabilinu
1873-80. Af 72 þúsund. mönnum á Íslandi
eru 3-4 þús., sem eplei er bandafólki.
Í mislingunum 1882 dóu um 1000.—
22.

Nor det er Kvinden, som i Forlovelses-
Tiden siger ja til alt, vil det ofte i
ægteskabet blive Manden, som kommer
til, at sige ja.—
23.

En falsk Ven er som en Stegge.
Gulskin kan man ikke blive ham kvik,
men i Graavet er han spolest forsvunden.

234

"Nei Wessel, nu lyver De, det kan jeg se paa Dem; De bliver rød i Hovedet,"
 sagde en gang en gammel Imedlemsted,
 hvis Næse Tinen havde forvet ild rød
 Omforladelse; det er Gjenstinet af Deres
 røde Næse.—

25

"Har De hørt det Wessel, at i England
 har man besluttet, at drive alle isles
 og Digtere, som drikker, ud af Landet?"
 Sv. "Gudskelov, vi to er ikke i England!"

26

Manden: "Hvad mener Du, kjære Kone,
 skal jeg lade mig livsforsikere? Jeg har intet
 rigtigt Held i, at spekulere, jeg er bange
 for, at, naar jeg lader mig forsikre, saa
 dør jeg aldrig!"

27

Fruen: "Nei, søde Mand, saa troes jeg,
 at det er det bedste, at du lader det

vare. —

28

En ung smuk, men dum Pige beklagede sig over, at hun stedse var ~~blev~~ belevet af Tilbedere. — "De behöves blot at tale," kröskede en Dame, saa lader man Dem nok i Rö. —

29

En katolsk geistlig besluttede sig endelig, paa Grund af en lang Dyrtid til, i spidsen af sine Tognesörn, at foranttalte en Procession igjennem Markerne, som krösk til Tognet, for at medbede Velsignelse over Gædens gode Vælt. Hveigang han kom til en Ager, som Kun lovede ringe Udbytte, sagde han: "Börn, her hjælper hverken Tjungen eller Beden; her maa Gjødning til. —"

30

Harðfiskur er hjér um bil 4-5 sinnurn sissimari, heldur en blautur fiskur. —

31

Íslandsheidi er: 130 □ mílur. —
32.

Geld ull, 1883, frá Austurlandi og
N. Íslandi, fyrir 2 1/2 mill. pd. skelja
33.

Betri göð í millum, göður, en
líttur dúnkelheit. —
34

A. Tillingavatri eru 5 reislur
heyreisla, hl. r., sk. r., vatns r.,
mjólkur reisla. —
35

Gullbringusýsla fjúskte, 1886 hallet
íslandi, 20 p. kr. En þá var þegar á
3 árum, hvaraf tvö voru hallet
ísar, eitt 180 p. kr. í vinföng
eða árl. 160 p. kr. —
36

Árin 1882-85 var í R. viki eitt
43 p. Bajer sköl á ári eða 116 p. 1/2
Bajaram

37.

11

Folkatal á Alþýðanosi, 1886:
Gardahreppur: 1000 íbúar;
Bessast. — 11 — 500 — 11 —

38.

Flokk eru hlutafjettur (jús in
rej): eigandi þessurinnar á beinan
aðgang að jörðinni sjálfri, og engu
öðru. —

39.

Það er meiri næringi söltuðu
þjóti, en nýju; og en meiri næring
í reyktu þjóti, en söltuðu. —

40.

Þegar bið var, að taka gjaf-
kollinn frá Þróföstum (1578),
var búið, að fá nokkurn til
þess embættis, svo landsherran
Þrostrup Cedde, varð /1596/ að
gjöra það skiptakun, að hves sú
pressur, sem eigi vildi, þá

6

Biskupinn skipar, skyldi missa
sitt kall; og varla sýnast
prófastdæmin allstáðar hafa komið
í reglulegt stand, fyrr en nær-
lagt 1697, þá konungs Kr. IV brif
kom út, að prófastar skyldu
þá besta og hertugasta Gæð
(prestakall) í hjeradum. —

41.

Í Hjalmbolti var annexið þetta
það til hvar var felld af, eftir
Kongsbr. 29/3. 1805, og lofd til Hlauna
gerðis. —

42

Kirkja var á Snafkotsdum
til 1801. Þá síðasti prestur þar:
Eggers Bjarnason. —

42.

Í Krýsurvík var Beneficium, og
prestur settur, allt það til 1641.
Árið 1563 var skipað, að leggja

niður Kyðuvíkurbænd, En
þó voru þas prestas eftir það. —
43

Fláfrú Guðrún Einarsdóttir, stekja
jóns biskups Arnasonar, gaf Skónd
Tindás og hálfu þoskelgerði í
Selvogi, 18 sept. 1747, til uppeldis
prestunum þas í þingunum. —
44

Í Seljarnarþingum voru
þassar kirkjur til (Kvík) Langarnes
tes við Seljörn. Kvíkurkirkja varð
dómkirkja. 1785.
45

Langarneskirkja aftekin 1794, en
Nestirkirkja 1797, þó prestas fjörunu
í Töbeys. Þú skylda var tekin
af þeim. 1846. —
45

Sira (Hilarius) Ellun Þjannason var uppi um 1106.
Hann átti hola í Kjaltadal, en skóð upp þaðan, og 7 af

glöta til evarandi biskups seturs; sjálfur fór hann að Breidabólshad í Vesturhöfði.

Magnús Þólli: „Hinn Hebla litla dóttir mín, var að hulla einhverja vísu herna um daginn gvis-
an luyjati si sona: Fadir ver, þú sem ert í até.“

Sumir hrósa sér af þó, að vera hreinlyndur, sem í raun og vortu sem aðeins ókurteis er, en smjadrá ein ungins fyrir sjálfum sér.

Den islandske Handelsbringer Danmarks: 1 1/2 Mill. Kr.
Netto, hvoraf mindst 360 Tusind tilfaldte Arbejdslosten.
Den danske Skibes Fragt i denne Trafik 850 Tus. Kr.

En Loren gjorde sit bedste for at få en typhoved
Droeg til at fatte hvad man forsvaar ved Samvittig-
heden og spurgte ham til sidst, hvad det var, der gjorde
ham ildt til Mode naar han havde gjort noget
gødt. Svar: „Min Faders Lykke Spanker.“

Naar du kun vil hvad du skal, saa kan du
 hvad du vil.

En bekjendt tydsk Lord, der var meget distraits,
 var indbudt til Middag hos en meget fornem Familie.
 Medens man spiste Suppen reiste han sig med Et og
 og sagde i det han bildte sig ind at han var i sit
 hjem, ganske pathetisk, til de tilstede var end: mine
 Damer og Herrer, jeg maatte Dem undskyldte, at Suppen
 er saa stekt, men - min Kone er for Tiden reist bort. -

En Dame sagde om en Præst, der talte meget sagte
 men samtidig gæstlicherede stort: "Han taler med
 Hønderne og vi høre med Gjørene".

Det er ingen Kunst at give naar man har noget
 at give af. Men det er Kunst at hjælpe foruden at
 give.

Altsaa mine Damer, De ønsker at jeg skal sige min
 Mening om Bølleklubben. - Tilvel - fornk Dem en Kuv

i hvilken der ligger ni Slanger og kun en Aal. Den som vil giote sig, stikker Haanden ned i Kurven — i Haab om at faa fat paa den ene rare Aal.

Praktisk. En Meeningsfjende giver følgende praktiske Raad: „Hvis du skulde vere saa uheldig at ~~bleve~~ blive overfalden om Natlen, saa skal du ikke raabe: „Murdere“, thi da vil ikke et eneste Meeningsfjende dig. Skrig derimod: Brand! og Enhver vil vere inde af Huset i en Fart.“

Logisk

Logisk: Smith: „En dejlig Vin, ikke sandt? Giver der noget bedre i Verden end et godt Glas Vin?“

Brun: „Jo, en hel Flaske.“ —

Levsind er den første Tilde til enhver Myghe som *Aedes* cos. — Ros er Dydens Kammer pige, men der gives dog langt oftere Kur til Kammerpigen en til Fruen.

Panamaskurdiriner: Verke joutkad høf

Lesseps á nýjari 1882. Talad er, að öllu verði
 lokið 1893, eða 94. Að verki þessu vinna 20 þús.
 verkmanna, og 1 þús. verkstjóra. Kalladur
 kostnaðr: 600 mill. fránka. En það hið tekur
 alls eigi. Þegar skurðurinn er búinn, stýttist
 sjólfurinn frá Eúrópu til Kyrrahafsins,
 um 2500 mílur.

Kurteisir þeirfa menn eigi að lesa,
 þá, sem hefur gott hjarta, og er mannið legr
 við alla, er hverjum manni kurteisari

En gíft Kone sagde til en ung Pige:
 "De skulde heller kaste Dem Gadesgravene,
 eller i et rivende Vandfold, end gífte
 Dem!" "Det vilde jeg ogsaa, dersom jeg
 var vis paa, at finde en Agtefalle paa
 Bunden," svarede den unge Pige.

Læreren: "Johan, hvad ere dine Fødder
 lavede af?" Johan: "af Leder." L. "Hvorfor

faaer man Lederet?" Jh: "af Oxens
hud." L: "Hvilket Dyr er det altsaa, som
giver dig Høveler, og som giver dig Kjød,
at spise?" Jh: "Det er Fa'er."

I et amerikansk Blad kunde man læse
følgende Avertissement: Min Hustru er
enten gaaet vild, eller bleven bortført.
Den, som kaffer hende, gives jeg herved
fuld Ret til, at beholde hende. Hvis
Nogen vil borge hende Noget, maa det
staa ham frit. Men, da jeg ikke pleier
at betale min egen Gjeld, er det ikke
megen Rimelighed for, at jeg skulde
betale hendes. Hvilket tjener til almind-
elig Undersretning.

En Mand havde brudt sin Kone med,
at, hvis hun ikke hørte op med, at drikke
Spiritus, vilde han begrave hende levende.
En Dag, da hun havde sovet ind, i en

dygtig Rus, lagde han hende i en Kiste, med Luffhull i Laaget, satte Kisten ned i en Mørk Kjelder, og ventede saa, for at blive Vidne til hendes Bøner om Hjælp, og Løffet om Forbedring. Endelig vaagnede hun da, og saa vendte hun sig et Par Gange i Kisten, og raabte: "Naar har Jen Dram, at give mig, her i den anden Verden!"

Verdslag.

I State of Minnesota, 20 April, 1885

Købt Kludvarer	Doll.	Kr.
Brükumarkestur, 5 vebra	125,00	468,00
Folald, 6 vebra	25,00	93,00
Kyr, kefld	26,00	97,00
Hantgripur, 2-3, ára	20,00	75,00
—— " —— veborgamalt	13,00	49,00
Úxi, 4 ára, og eldri	50,00	186,00
Sandfje, fullorðid	3,50	13,12
Lamb, 6 manada	2,00	7,50
Spin, ársgamalt	10,00	37,50

Landshöfdingi segir á alþingi 1887
 Í Moslandi er ávallt brúkað Þorvald
 við úrdeilingu.

Í Norvegi er tollur á 100 vindlum
 2.50 kr.

Fruen: Gee saa Kirkjine, nu vil jeg
 sig Dig Farvel; du har jo faaet din
 Løn, Tigen: Farvel Fru, og mange Tak
 for den Tid, vi har vaeret saemen. Men
 da man ikke skal glemme sine Venner
 vil Fruen maaske modtage Her. til
 Hektor, Fruen: "Til Hektor, Hundens?
 Hvad skal han med dem?" Tigen:
 "Ik, bevaeres. Han sparede mig altid
 opvaskning af Tallerkenerne; og slikkede
 dem saa deilige rene.

En d. just sagde engang til en Ven
 at han ikke kunde betale idag;

Verden maatte erindre det til en anden Gang. "Egerne" svarede Verden; men min Hukommelse er svag; jeg maa tage Kridtet tilhjælp. " og nu skrevet han med Kampeskrift Gæstens Navn, Stand, og den skyldige Sum, paa den sorte Tavle. " Men, Hr. Vert, det kan jo hele Byen læse, hvor meget jeg er bleven dem skyldig."

"Ved De hvad," svarede Verden, "lad Deres Kasse blive her; saa vil jeg hænges dem derover."

Gættu fyrir þvers mans dyd,
og segdu aldrei nema sattu; og munu
hverjum manni leidur verða.

Man maa befjæmpe Kjødet, syde
Matrosen, da han havde spist sex
Portioner Oxesteg.

Af peim 600 þús. skejum á Indlandi,
 sem lojin banna, að giftast aftur, eru
 200 þús. innan 14 ára, og 78 þús. yngri,
 en 9 ára.

F Bandaríkjunum er 45 mill
 eggja brúkuð til matar á hverjum
 sólarhring.

Borgmeistaren: „Hör, Deres Excellency,
 hvor Borgerne juble over, at see sin
 elskede Minister, Godeen er Kulsot af
 Menesker, foran Hotellet.“

Ministeren: Var forstikeren om, min
 kjere, Borgmester, at, var jeg komet, for
 at blive hængt, vilde jubelen have
 været endnu større.

Det er nogle Menesker, som aldrig
 kabe deres Andsnarverelse. En Mand
 i Paris kastede for nogle Dage siden

25

sin Svigermoder ud af 5. Sal, af et
brændende Hus. Og derpaa var han
en Fjederdyne, nedad Trapperne i sine
Arme.

"Hvad bryder jeg mig om hele Verden",
sagde engang en galant Mand til sin
Kone, "Du alene er min Verden." Hugi-
pigen hørte dette i Værelset ved Siden
af; og da Egtemanden en kort Tid
derefter gjorde Tur til hende, svarede hun
"Ei - har De allerede saa hurtig glemst
Deres Verden?" "Ti stille," lod Svaret,
"Der gives 2 Verdener; en gammel, og en
ny."

Ef maður ávallt ætti að hugsa svo
að það væri best, að láta allt bida, og
því það gæti skeð, að eftirkomendum
sau betur, þá væri best, að gjöra ei neitt,
heldur néna eitt störf: O.

13

Julius Harstein segir á Alþingi 1887:
 Gæð er steki hægt, að fullnægja notskerum
 domi í opinberu máli, eða notskerum
 (virk) úrskurði, fyrir en Amtmadur hefur
 or samþykkt ~~það~~, eða skipað fyrir um
 fullnustugjörðina.

Alaska - Róðarsnið segir á Alþingi
 1887: að Skórnir hafi farsað á landsgjöf
 Kostnað í K. höfn fátækalinn, sem hefur
 verið hjá beafogeti.

Hann Arnljótur segir á Alþingi 1887
 að ríkistekjur Bretá hafi 1885 verið
 87 mill. £. (= 1566 m. kr.).

Rómverske kalenta: 3634 Krónur.

Hreppsnefnd = „Ólaunadir þralar
 örbýrgðarinnar.“

En Mand med 14 Hustruer.

Et saadant Vidunder er nylig blevet „opdaget“, i den gode Stad Lynn i Massachusetts, netop som han stod i Begreb med, at forøje Samlingen med en til. Denne Gang måtte han dog, istedet gjøre Bekjendtskab med den blinde Dame, som kaldes Frø. Justitia.

Merritt — saaledes hedder Helten, har dog ikke udelukkende offret sig for den Kunst, at behage, og bedwage Kvinder. Men har desuden i de Hundre han har kunnet rive sig løs fra Egteskabsforretningerne, og saa luret paa en og anden af sit eget Kjøn. Hvor han gjorde sin Debut som Skusk, har man endnu ikke udfundet. Men man ved, at han i Aaret 1879 snød en Bank i Kansas for 3000 Dollars, og at han samme Aar optraadte som heldig Vexelfalstener i

Alabama. Liden har han, ved fulste Anvisninger lettet flere Banker i Missouri for adskillige Tusinder; og da han arresteredes, havde han en Kiste fuld af alskens Indbrudsværktøi, hvilket tilkjendegav, at han ogsaa forstod sig paa den Kunst, at bryde ind, naar det ikke lykkes ham, at lure sig ind.

Den interessanteste Deel af hans Kors Korriere er imidlertid den, som omfatter hans ægteskabelige Forbindelser med de 14 Gejonne. Sladsen tillader ikke, at gaa ind paa Enkelthederne. Nok er det den 60 Aarige Merritt, som er skaldet, skæbenet og kopanet Mædd, kun frømligge Beviser for, at det uden Vanskelighed og i forholdsvis kort Tid, lykkedes ham at beseire 14 unge, smukke og agtverdige Damer (alle indfødte Amerikaninder), og at den 15 Takkes af en forhenværende Guvernør af Missouri, allerede havde en

godt som overgivet sig. Den forbausede
 Læser vil spørge, hvori hans Tryllemagt
 da kunde ligge. Svaret er: i hans Evne
 til, at overbevise sine Offre om, at han
 var rig. Hans sidste Geirbytte var en
 ung, dænet, og smukt Pige i (Richmond)
 Richmond, ved Navn Miss Turpin.

Hende havde han, inden Vielseceremonien
 endnu fandt Sted, lykosaliggjort med
 et Testamente paa 30,000 Dollars. Med
 denne Sum, i sit Sind og Hjerte, og
 ønskende, at den gamle Skaldepande
 snart maatte lagge sig i Jordens ømme
 moderlige Skjød fulgte hun ham paa
 den i fornemme Kredse indgaaelige
 "Bryllupstier". For at gjøre denne saa behag-
 elig som muligt, maatte hr. Mendis
 forsterke sin Kasse, som var blevet noget
 led, paa Grund af den rundhaandede-
 hed, han havde idvist mod sin
 unge Brud; Frierdagene. Han bragte

blot til 1000 D. For dette Beløb havde
 han en Anvisning paa en af Rich-
 monds Banker. Fremmed, som han var,
 kunde han ikke paa Beløbet have;
 medenindse en vedsefttig Person
 endasserede Anvisningen. Han henvendte
 sig nu til Brudens Broder, en anset
 Kjøtmand, med Anmodning om, at
 hjælpe ham ud af Forlegenheden. At
 magt sin rige Svoger en saa ringe
 Venehjælp, vilde være Lynd af den
 unge Turpin, hvis Gæster jo allerede var
 bleven rig ved sin Mands Kjørlighed
 og Testamente; og han endasserede derfor
 strax Vexelen. At denne var falsk, behöves
 vel ikke at tilføies; og at Turpin maatte
 bide for sit Endossement, gælder af sig
 selv; ligesom det er helt naturligt, at
 hans Gæsters hjemkom, fra sin Bryllups-
 tur, noget visere, om end ikke
 lykkeligere, eller rigere, end da han

gav sin Haand, og sitt Hjerte til den
60 Aarige, keparrede Merritt.

Lignende Erfaringer havde de andre
Hustruer, og deres Paaværende hustru.

Merritt havde i ethvert saadant Til-
fælde været i Trang for et lille "Lomme-
-laan", paa nogle Hundrede Dollars, hvad
ogsaa fik, enten i Form af Kontanter,
eller i Form af Navneunderskrifter paa
fulde Vexler, dels af Brønden selv, og
dels af hendes Ligesaa vel menende
Nærmeste. Vi kan, som sagt, ikke indlade
os paa, at skildre omstændighederne ved
hver enkelt af Merritts Evolvinger.

Summen af det altsammen er, at nu er i
Besiddelse af 14 Hustruer, og ligesaa mange
Svigermoder, og at han for Øieblikket
"afventer Begivenhedernes Udvikling."

Et amerikansk Blad, der meddeler
Historier, tilføjer: Under tiden kan det
være paa sin Plads, at anstille nogle

Betragtninger over den amerikanske
 Kvindes Hurtighed til, at lade sig bedrage
 af det falske Guld, hvormed „gentile“
 forstaaer, at omgive sig. Her har vi for
 os en gennemraadden Karakter, en
 falskromantner, Indbrudtyv, og Vælfaldstener,
 med 60 Aar paa Næsten, og henapt et
 Haar paa Isen, hvem det, ved sid og
 klamstrende Tale om sin Rigdom, der
 ikke existerer, lykkes, at narre 14 unge
 Kvinder af et fordelagtigt Væsende, og
 en agtet Killing i Samfundet. Ingen
 af dem brød sig om, at spørge ham,
 hvem han var, hvorfra han kom,
 eller, hvor han agtede sig hen. De troede
 blot, at han var rig; og, at de, som
 hans Hustruer, skulde blive opstadsede og
 fejrede, og leve i Herlighed og Glæde, alle
 Dage. Derfor overgav de sig, uden videre
 i Eventyretens Hander. De havde Nok
 bydelighed for det arlige Arbejde; og

vilde derfor ikke lytte til en ærlig, men
 mindre bemiddet Mandes Tilbud. Landet
 er fuldt af saadanne Kvinder. Antallet
 af de slyngelagtige Mandspersoner, maa
 være stort; men de giftesyge liden-
 ende, og godtroende Kvindesovers Antal
 er dog meget større. Det forholder sig,
 det ved man nu, som 1 til 15. Havde
 Mervit ubindret faaet Lov til, at
 fortsætte sin „Egteskabelige Bane," vilde
 Forskjellen ubivoldsomt være blevet
 endnu større; thi det havde vistnok
 været en Taaleting for ham, at esobre
 14 til, Løbet af nogle Maanedes.

Landshöfdingi segir á alþingi 1887:
 Það má skylda barnforurinn (i: að
 ískilgefnu barni) til, að greiða meit en
 þelming meðlagisins með barninum, ef
 efni hans og aðstæður leyfa; og, þess skoll
 -ist hann við, að borga meðlagis, má

taka það löftaki hjá honum; og
náið meðlagið steki á þann hátt, má
jafnvel láta hann aflána það einu
og fjesekt.

Þegar gufuvagnar voru fyrst
að koma á gang, statti einn
ingeniör: "Ég skal jeta þann vagn,
er fyrstur fer, þennidur af gufvafla
út í veröldina.

Tíðvirkjandi lötum og þriðskum þing-
mönnum segir Landshöfðingi 1887:
"Ad vissu stundur í tilskipun 4. mars
1871, að jafnada-sjóðir ambanna skuli
þesa Kostnadinu við, að taka út
fangelsishegningu. En Kostnadinu við
sending fanganda mundi þó verða að
greiða af sveit hlutadeiganda!"

Alaskaróðhansnið segir 1887:

Alþingi er hið eina löggjafarþingi í
 heiminu, sem ekki er komið af
 stæðingjastæði enn.

Árið 1873 var þettað þessið:

Bráðrum vorum blíðum

hjúðum allir fríðar

Þryggva eins og Eggert

Ísland stýðja þýsist

Leidi landið blíðum

langan veg og strangan;

Gulð á þinnnaðum

hlýðum fylgi þýrum.

Nú (á 1887) er komið annað

hlýð í þýllu almennings. Eggert

þlúinn úr landi til Ameríku; og

Þryggvi á einhverju (stæðit) stæðing-
 -istæði.

"Orlög þegar yfast myrk,
 með ögn og hattuðrið;
 þá er einka stæðin stýrk,

á Svandaskjörku að Ávísa.

Goðtemplarismusinn gengur
á Arjefotum, gengur ekki á öðru, en setur
og fjebotum; hálfullir samba þeir,
hryðandi á nosunum, um hálfasta
daginn, með flöskur í vösum.

Tulga-ómagaframpari. En á
Kragaströnd þýðir orðið: lífil heylt,
full með heyl.

Í Herdýsarvíte fiskadist á
vetrarvertíð 1887: 36,279 fiskar.

Milton segir: She hell is
paved with good intentions =
helvíti er góðlagt með góðum
áformum.

Golubelginnir, og Skimarnir

i Hinnarvabns og Skapaff. systlum segja:
 "Jú, hárður er hannjén hárðir
 þaka við!"

Post fata quiescit livor = eftir
 dauðann þagnar ófundin.

Tróf. Rask segir: Enska þefur
 sinn höfuðríkdom, eintum til
 skarprar þenkingar; og þvínast til
 skáldskapar; Fransa til þurkeisi,
 havesken, og klómsturlegrar málsker,
 Íslenska þefur bendanlegt ný-
 gerfinga-efni!"

1. Kirkjuspjökur kallis "Lorð"
 klaki vagnin þatar.
 hildrist efot við hignarborð
 hugþuis-kandidatar.
2. Þla er gerð, að eiga þras,
 út af klakjum grófurni;

- dyggðaríkið drekki glas
domarar með þjófum.
3. Hrasnistriðar hennur best
að heiminum skaltu snúa
en með vefsbelt innarvort
á aðstara Nammón trúa.
4. Húsgangar í hinsla þall
þrappa í myrtera dýpi;
enginn neina þróunkast
þemot í himnaríki.
5. Þvarantainis* Kveppir þeot
Kranka loknar snyrta
lyfja lúti magna mest
mennesundimar firda (* söttvörn)

Í latínstæm þýtingunni í ritinu Polomeusar var 60. klafi
úr 1. stundu, eta boða og ádu, kallastur: pars minuta prima;
og 60. klafi þar af var kallastur: pars minuta secunda.
Þar af er þerind mín. og sec., sem þannig eru tíðustu lyffur
af salnakerfi, með grundvallartölum 60, sem viðhæft
var fyrir 3000 ári um.

En 30 Aar gammel Kineserinde i San. Francisco er
Bedste moder. —

Trost Kommer aldrig rigtig til pas, saa længe vi lider,
hjælper den ikke; naar vi har ophørt at lide, behøver
den ikke. —

Nepotismen følger Dommere. Rigdommen betaler Ad-
vokaten. Formuen har altid Ret. Den fattige faaer
at hjælpe sig som han kan. Saa Kommer Selvtægt. —

uden Virksomhed, ingen Hvile. —

Den, der kan anstille sig saa dum, at en Dum mener
at være kloge, er en agte Diplomat.

På det romerske Exempel drog Paven i Rom den Luft
ind, at Troen og Kirken burde behandles som en
Statsog, til at holde Lande Almen og de
saa Krigere i Formue. —

Í Apr. 1888, sagði einn skúmmur, að nauðgynlof var í at
þekkingu mismuninn í gæðdominum og þeim svartu. —

Man befinder sig paa Reises første Dag i et meget mere
spendabelt Kludr end paa den sidste. —

Þessi vaxandi samfélagsfyrirfering fyrir þó að þykja skómm og
okati að þó að vera fulli vinnu, er ekki að þakka hinum
háa vinnufangafólki, heldur því, að menn eru að fá öpin
augun fyrir hinum sama og fagra vagna vaxandi
mendum og fyrir hvatir ýmsa góðra manna.

Lómar

at komni at Voprosun 1888

Jan. 1, Febr. 1, Marz 0, April 1, Mai 0, Juni 0, Juli 3, = 6
Ag. 3, Sept. 5, Okt. 2, Nov. 0, Des. 0 = 10
(s. br.)

Lómar alls 16

Þá samanturðar má geta þess, að í Lómaritunum
frá 6. Júní til 7. Sept., hafu komið at þrám-
geuti: 89 lómar. —

41

Enjinn lastar listina, nema alls óþóttur sé (-ers
non habet osorem, nisi ignorantem)

L'Éph. skendur 20. júní '84: „at froðla í lestri, sheyja og
reikningi sé hér loðbotit fermyngarsteilyrdi.“ —

Randlshvir segir í Saf. 89: „Hómópatian fradkar votalagn því
loymali, en aft þer eplir afri.“

Chon plus ultra = det ypperste i sit Slag.

Það er sannað í vísunni, at Skirnir er latinn þendast á
Steipi (Skrekkils belatti = Steipi). Það er í möti goda fönni.
Því Skirnir (hugmynd lífsgeislaus) þor þjófnandi í loþlinn. —

Þessi í Hornströndum telst mikil þirkynsormur. Arnesstöru
nær norðan at Geir á þess grunni. Þá lekur við Gunnar á norðan
at Dröngjar þj; en leður þar fyrir norðan at Vestan eum í Adal-
víkur sölu. Árið 1895 dó matur í Þjarnarnesi og var fast-
ur at flat í Gunnarvík. En fertin geta eði skreppjóth.
Eðli voru menn of heimslu þeir þarir vinnu eina eubo

21

postludi flutningurinn í leinu föi Þjarnarneri
142 Krösur. —

Dissidium facti, qui coepit, habet = Hálfnat er vata þá hafid er.

Testina lende = Taz det med Ro, Hr. Petersen. —

Lord (lávartur) þýðir í engilsaxn þann, sem gefur
brantid, D. húsbóndinn. Lady = Sá, er gefur um binn,
D. Jójórninn. —

Tenthu eru 43 þús. ort. Af þeim eru 29 þús. úr latinn
og 14 þús. af ger mansteri ev's.

Rök Kunnáttunnar er ~~þessi~~ ^s rómur, en avotkurinn
þessur.

Pessind rei-publica plurima & leys: þvi vata sem
sljórnarás lantit er, þeim num þleesi loz. —

Bank of Engl. stofnastur 1694. Frakklandt 1716.

43
Fyrsti banki í Danmörku 1776.

Í London eru $1\frac{1}{2}$ millj. manna, sem stafa vesturseta
hversu lífa. —

Í Englandi eru 2 erkebisst., 30 biskupar. Erkebisst.
bætur af 24 af bisk. eru í efri málstofunni

Í Gyðingalandi voru á Krists dögum $2\frac{1}{2}$ millj. manna
í Jerusalem 150 þús. —

Pilatus hafði í Jerusalem 420 hermenn (Cohors)
en í Cesarea, hvar þann sjálfur sat 200 manna = (Vieohates)

Hazirei = Sá, sem Guði hefir umið bindindis heit

Í Islandi voru á hroddi lífshögna 20 þús.

Í Islandi voru 1853, 5 sinnum fleiri prestar á líkum
en í Danmörku. —

Vin á Frakklandi árið 1885: 30
mill. hektolítur = 750 mill. þotta
(þýsumtil). Hektolítur = 100 lítrar. Lítrur =
= 1¹/₁₀ þeli.

Fyrstum voru hreppstjórur kalladur
samkomumenn; og voru 5 í hverjum
hreppi. Í þensók eru þeir fyrst kalladur
hreppstjórur, eða hreppstjórnarmenn.

Í Danmörku er til mjólk, sem kallast
er „Íslandsk Múlk“ og er það malað af einu
-hverju öðru, en eintönuum rugur og það
því svo kallad, til móssekn. Þú þú
góða mjólk.

La. Glásmurdi sagði á Alþingi 1863:
„Hvað geta Skiptisgjörvöldin gjört, ef þeir
(3: prestarnir) eeki vilja þjóna þessum band-
-um (3: hinum lausu bandum). Eg held

ad prestarnir verði ekki skyldaðir til þess,
undis eint. kópur og sektir.

Bensi sagði á Alþingi 1863: "Það er víst,
ad prestum þjót á landi hefur gjaldan
verid gjört hátt undis höfði; en það er
varnarvert fyrir þingid, ad fylla flötök
þeirra manna."

Jamall og reyndur skólakennari sagði:
"Það dugar ekki, ad auka vitinu i unga
mennt, eint og vatni i krip."

Konungspullárin sagði á Alþingi 1863:
"Veitingarbrjef prestanna hafa síðan 1850
verid á íslensku."

Árið 1886 hlöpu öll verslun Selvogsmána
i þorlákshöfn: 7,638 Kr.; og var það badi
þjá þiandi mönnum og búlausum.

Shakspeare segir: „Ivefninn er hin
 Kröfugasta Krás, í veislu lífsins.“

En Prast í Ameríka skreiv til en af
 sine Venner: „Igaar Kl. 3 $\frac{1}{2}$ holdt jeg
 Ligfalen over en Mand. I dag, paa
 samme Tid, viede jeg hans Enke, til
 en anden Mand.“

Jenner uppgötvadi. Kviabólusefninguna.
 Árið 1798 gaf út bakling um hana. Hósti
 en Fátt voru lidin; var buið að koma
 á bólusefningu allstadar í Evrópu. Í
 Danmörk komst hún á 1801; og, þegar
 Jenner dói 1823, var bólusefning komin
 á um allann heim.

Árið 1830 kom Kólera fyrst til Evrópu.
 Til Danmerkur: 1853; þá dái þar 5 þús.
 (í Höfn). Einnig kom hún þar: 1850, 51, 59;
 alls 4 sinnum.

Ríkastur maður 1889: J. W. Mackey.
Kostgjafi: 50 mill. Króna.

Árið 1610 lét Tyrkjasöldan það búið
ganga, að kringa skyldi þú þinni gegnum
nifú á hverjum manni, sem upptók
gödi að því, að reyta bók.

Hvað er andlegð? Margur er andugur þótt
þjelaus sj. Til eru menn, svo þúsundum
skiptis, sem eru andugir, þótt þeir eigi
ekki einn eyri í eigu sinni. Þá maður
sem er vel af Gudi gæddur, er andugur. Þá
sem hefur gott hjarta, góða heilsu, og góða
greind, er andugur. Hraut þeir eru
betri, en gull; þótt mikið vörðar eru
betri, en silfuri og þjóru og skaltur þing
ar eru betri, en fasteign. Það er betri
en stóreignis, að vera af góðu bergi brottum.
Það er til gott þynfæði, og slamt þynfæði.

manna, eins og hundna, og heftu, uppeldid
 getur miklu áorkað, til að bala niður
 slamar áhneigingar, og örfa góðar, en
 það er miklu meira í það varið, að
 hafa fengið að erfum góðar gjafi, og
 gott náttúrufar, til að byrja með
 lífsferilinn. Þá mætur er andugur, sem
 hefur gott lundarfar — sem er gedgöður,
 þolinmædur, gláðlyndur, og öruggur.

Hveru þeir sjú illa farnis, sem slaka
 sig frá þeirriunni, má steyra með
 demum, úr ríki náttúrunnar: gæðin
 hvefjur, ef hann er skilinn frá sölinni;
 greinin visnar, ef hún er skilin frá
 þjennu; lakurinn þornar, ef tr. er
 skilinn frá uppsprettunni.

Hver þeirra þvenna, sem lifðu í
 klanstrum, var kölluð nunna (af
 þóptversku orði „nonna“ = skirlið);

en sú numma, sem var forstöðutona
í klaustrinu, var nefnd móðir (amás)
og síðar abbatis (abbatissa).

"Þundagur" heitir svo af því, að biskup
arnir stáðu, á tím. óstæu yfir höfuð
manna, og sögðu: "Mundu það, maður,
að þú ert dauft, og verður aftur að daufti;
gjör þú íðrun, svo þú óstlist eilíft
lífi." (Mós. 3, 19.)

A "Skírdag" fóru fram, í fornöld,
margvislegir þvottar. Margis fóru þá
í bad, einhvern þeim, er átti að skera
á laugardaginn fyrir páska, og margis
blútt voru þá þvegnir, á d. altari.
Þar af norröna nafnið skíri þors-
dagur, og skírdagur = hinna breini dagar.

Bonifacius 4. Mágnadi, 610, allra hei-
lagra messu.

"Jonismessa" = fastingarkatið Jóhannesar
skírara, 24 júní, set mánuðum fyrir
jóladaeginn. (Le 1, 26.).

Íu Bifliss kapitulaskiping, sem nú
er hin almennra, varð eigi til fyrr
en á 13 öld, og er eftir Hugo a. St. Caro
Dominicusmunk og kardinala (+ 1260);
en versaskipting N. B. eigi fyrr en
á 16 öld, og er eftir Robert Stephanus,
bóðan prentara í París.

Aeginhluti þristejunnar, v. allt rúmið
flá þveirúminu, fram að fordyrinu,
var kallað skip (navis); og var nefnt
svo, bæði vegna lögunarinnar, og entæmu
vegna þess, að þristil. þristeja var
öft hugað, sem skip sálfanna í
ólguþjó þessa heims.

"Hinn síðasta smurning" (unctio extrema)
 var í því fölginn, að augu, eyru, nef,
 munnur, hendur, fædur, og hægri síða,
 var smurd í þross, með olíu.

Árið 1821. Þveđja Íslendingar í
 K. höfn embættismann, með þveđi
 undir laginu "Eldgama Lafold."

Þes Stendur, meðal annars:

Hves þjótke í þug sjes lítit,
 að hjes þengi frá mjes seith,
 Þross aldin mæs?

Þesaut þveđar þorátt þessis,
 þatevindi, og eldmergðis,
 þvar þrosti þoraut þessis
 og orgar þes.

Milkalkeslín er þannig tilbúð:
 Kalkid dælitid mullid, steki mjög
 þint. Mullid með þammas. Þessan
 lalid í þjórn (lilid í einu). Þvo þrost í

gjöru, með spítu, og er kalki þetta,
 þangað til limid ges, að þykkenna,
 Þetta er, að búa til litid, í einu.
 Limid verður að brúkast strax. þá
 á að vera, eins og lint kökudei.

Þetta er þetta hnekkis, sem þaga
 þann umbunad, að þeis geta snúist í
 þringum lampu, sem er þagdur í sol-
 arstáð. Með þeim fylgir þungl, er snúist
 í þringum hnekkinn. Hnekkur með
 þessum iðbúnaði kallast Tellurium.
 Með honum má ágætlega, gera skilgæ-
 legan, gang jarðar um sól, skípi
 dags, og natúr, og árstíða. Þetta veit-
 þeri kostar í R. vik: 15-20 Kr.

"Silfurberg" er ekkert silfurnáma, heldur
 kalksteinur, sem brenna má úr kalk.

Full many a flower is born to
blush unseen; and waste its sweetness
on the desert air.

Fadist margar blóm,
í fjárrum dólum;
og eyðir ilm sínum
í eyðilofti.

Hjá Dönum var einusinni
"Skuffesystem": fjenu var skipt niður,
í margar skuffur, eða hölf; og mátti
ekki brúka fjé, úr einni deildinni,
eða hölfinu, nema einmitt til
þeirra þarfa, sem það var ákveðið
til. Gaf því svo farið, að í einu hölf
inu væri nóg fjé, eða affangur; en
í næsta hölfu fullkomin fjárfær.

~~Dr. Björn Olsen~~ segir 1889: Daniel O
Connell: "Gá, sem fremur lagabrot,
stýrskis móðumumarm sinni!"

J. Jónsson, lekrni, sagði á alþingi
1889: „Könnun þelst svo til, að um
2 mill. Franska lífr, af sjávarafpla hjer
við land.“

Erinus Tromsen segir á Alþingi
1889: „Það var síður fyrrum, að vege
vinnu manni úr, frá Mikaelmessu
til Krössmessu: 8 þjóðunga smjörð.“

Landshöfðingi segir á Alþ. 1889: Þegar
mýntinni ~~var~~ ^{er} breitt í Kr. mýnt,
þá var c. 1/2 mill. Kr. í circulationi
meðal landabúa.

B. Sveinsson segir á Alþ. 1889:
Gatum þess, og glegnum því
stær, að í þrelinu liggur skyldan
til, að starfa.

B. Sveinsson segir á Msp. 1889: Fríðrik
 v. veitti (eða gaf) Þrúla Magnússyni
 60 þús Rd. til að koma á fót ullar-
 verksmíðjum.

Jón Hjaltalín segir á Msp. 1889:
 „Eftir kaupmanna eigin sögusögn
 veit ég, að þeir launa 15 a. í sinn
 eigin vasa, fyrir hvern þá, sem þeir
 selja af br. vinni, síðan tellur vas
 lagdur á það.“

Maska-Róth. segir á Msp. 1889: að Þrestra
 hafi storkið af landi, eftir að hafa
 misfarid þjé þeirgjunnar, og með þeir
 gylði Stadarins, í maganum. Þá
 gripur Arngröður frammi. Þar tv.
 steki búinn, að láta þau frá sjis
 aftur

L. E. Sveinb. son: F. l. ull er seld

á 65a. þd; en f' 180 af danstei ull borg-
ast 2 kr. Ullent þje er mikla þyngna
en íslent þje; það eru sami þl,
ad danstei þe hefur þaft 30000 skroper
og veitur þe undir 10000 skroper.

Hann Arnjóhann segir, ad jon bondi
á Hálkaskodum hafi flutt in þe þad,
er einna mest hókast i Danmóka
þad heitir Oxfordshive-Downs-þje, og
er afþragð ad þyngd, ullarverti, og
gæðum. Eftir skýrslu, er Einaras L.
Jörgensen hefur gefið, er þyngi þessa
þjaf þannig: Er fullordin á þe þje
19800, og ull hennar 8-900.

Skuli Þorvarðsson segir, ad einn
hrútur i Arnessjólu hafi verið ad
lifandi þyngi á þon 1048. Hrúturinn
var af kynbotaffem, i þyngi þessjólu.

Árið 1870 voru skreytur Íslands þegar
90 þús. Kr., að frátalinni 42 þús upp-
töf úr ríkissjóði, er þurfti til þess,
að standa útgjöldin, sem namu
því alls 132 þ. kr. En árið 1890 eru
þær 300 kr., að frátöldu tillaginu
úr ríkissjóði (80 þús). Skreyturnar hafa
því fjörfaldast, á 20 árum.

Vidvitjandi vandhafisþokksfirmönt
- ura segir Þórástur, 20 janúar, 1890:
"Funnast þyfirfinnu verður að tilgreina:
1. Aldurinn, svo nákvæmt, sem unnt er;
2. Kennslutilraunirnar, og hver vegna
þess hafa mistekkið;
3. Hvort barnið sjálft langar til að
fermast;
4. Og lokis, um síðri þess."

"Fjallkonan" segir 1889: "Þykkinda-
stigin, á Íslandi, er þannig lagður

ad eptis eru embættismenn, þá
kaupmenn, þá bændur, húsmenn,
þurratúðarmenn, handidrammenn,
bíandi konur og gíftar, lausamenn,
vinnulýjir og loka gíftar konur, og
þurfamenn."

Þúdur er blendingur úr 75 hl.
saltþjófurs, 12 hl. brennisteins, og
13 hl. kola.

Í kúa-mjólk er: 4% smjöt.

Í kjöti er 77% vatns.

Þvág er að mestu líti vatni; þar á
auki þvágefni, þvágosýra, líkunnarefni,
og slím; og eru þetta ummynd-
anir þess (~~þvágur~~) köfnunarefnis,
sem orðið er ónýtt líkamanum, og verður
því að ferast úr þorum.

Hinn elsti gríski silfurpeningur
er frá 8. öld f. Kr.

Fundist hefur óskemmað leður, frá
kíma Salómans konungs.

Heirst hefur um Kleipöðru, að hún
legði perlu í ediki, til að hafa drygja
-inn rogu dýranna; og um Hannibal,
er hann sprengdi kletta, í Alþjóð
um, með ediki.

Enski parlamentid bannaði gullgjöld
1404; appvi það ákæddist, að gullgjöldarm.
mundi verða hatulegur ríkinu, vegna
gullandsins.

Gestur Pálsson segir 9. nóv. 1889; Forn
sögur hafa að von vakið og gleðt
þjóðernisbilfinninguna; þeim er það að
þakka, hve fljótt þjóðin hefur vafnað

til sjælfstædis-berøft; þas hafa alid
 framtidarvonina; en þinnar vegar hafa
 þas dregid nokkurskonar nauðbelgi,
 af ástæðulausu fjöðar drambi, yfir
 lífsliglda, og fámenna fjöð, koyad
 hana þurt frá áhrifum annara fjöð
 og reifad hugsunarháttinn fornspjón-
 legum, og úreltum hugmyndum.

Mikid af hinum alkunna óeirðar- og
 bænagjuanda, röttu- og ríbbaldastöpi,
 og damalausri ólögblóðni Íslendinga
 er þeinlínis fornspjónum að kenna.

En Þrast havde vid Religionsund-
 ervisningen, som han gav Børnene
 i sin Menighed, givet en skarp ogkelig
 Skildring af de fordømtes Pine i Helvede,
 at en ung Pige af Skrak, fik Kramppe
 Anfaldninger. Præsten, som frygtede
 slæmme Følger af det heftige Indtryk,
 sagde, for at berolige hende: Kjære

61

Barn, var ikke saa bange. De vore
sig dertil; og tilsidst befinde de sig saa
vel, som Fiskene i Tandet."

En Bønde var misfornøiet med
Domeresens Kjendelse, og sagde, at han
vilde gaa til en høiere Ret.

"Ja, gjør det," sagde Domeren, Ret-
færdigheden stræktes nok til."

"Det troer jeg nok; for, hvis andre ikke
bruge mere desaf, end De, hr. Domer,
saa vil den neppe slippe op saa snart!"

Fængselspræsten: "Det er min Pligt, inden
Deres Høretid, at spørge Dem, om
De ikke endnu, i denne Tid, skulde
have et Ønske, De vilde have opfyldt!"

Forbyderen: "Ja, hr. Pastor. Lad Dem
hænge i mit Sted!"

Cosmus, Herfug af Florens, blev engang

høilig opbragt over en Vens Troløshed.
 Man søgte, at berolige ham. — "Den
 hellige Skrift læses vel," sagde han, "at
 man skal tilgive sine Fjender. Men
 jeg har i hele ~~den~~ Bibelen, ikke
 fundet noget Sted, hvor dette er saa
 paabydes imod Venner!"

En Mand lod indbrygge paa sin
 afdøde Kones Gravsted, "saar det kunne
 ikke kalde mig til bage til Livet; desfor
 græder jeg"

En Herre raadede en gammel Dame,
 der led af Rheumatisme, til, at hun
 skulde forsøge, at anvende Electricitet;
 det havde han selv gjort.
 "Electricitet; Tak, det har jeg prøvet
 godt nok. Lynilden slog ned paa mig
 i Fjor; men troer De, at jeg havde
 mindste Nytte af det," svarede den

gamle Dame.

En pietistisk Urtekræmmer havde en Dag følgende Samtale med sin Ledsænger:
 "Johan, har Du kommet Vand i Rommen."
 "Ja. - Har Du kommet. Imaasten, og Ris mellem Rosinerne?" "Ja." "Har du fuglet Totatken?" "Ja." - "Lad os see ger i Kirke!"

Paa Veien til Rettestedet spurgte Misdæderen en Præst, der ledsagede ham: "Hvad Dages det i Dag hr. Pastor?" "Det er Mandag."
 "Naar Ugen begynder saamen godt for mig!"

"Fjallkonan" 1890 segir: "Vatnbesar eru langsum nauðynlegri, gullkúffittir embættismenn, eða jafnvel sjálfvirki Biskúpinni; því biskupslausir getum vjer vel lifað, en vatnlausir ekki!"

Hlæðni við Guð vilja, og lög, er skil-
 yrði fyrir sálu mannsins. Mennt vesða
 alls ekki þrællýndis, og missa ekki
 tilfærminguna fyrir sjálfstæði sinni,
 þó menn læri, að laga vilja sinni,
 eftir vilja annars. Mennt hafa gott
 af því í lífinu, þar, sem svo margir
 eiga óðrum þjónustu að veita.

Hleyri fólkið, þjes fast allt,
 háttar, hápur, Laxer-salt,
 brami, vindlar, brennivín,
 barnagull, og hialín. -

Hleyri fólkið þjes fast allt,
 heimurinn, sem lætur fult,
 barnatan, og brépa-skinna,
 og barbari, í húsanginn.

Þvíð skúmar komur að Þorsósum
 16 Okt. 1890, og sagði: "Alli við getum
 ekki gert svo vel, að fá að liggja

65
þjefur í nótt!

Þá, sem á hegt með, að ljúga, á
steki ördugt með, að lara, að stela.

Það er allskostar rjett, að beita hárdögn
-arvaldi við stesalingja, svo fram-
lega, sem það er gert, í þeim tilgangi
að efla framfær þeirra, segjer Guis Mill.

Þá er sjerlegur Guðsmadur deyri, í þa. þ.
Kirkjunni, getur þá þi, eftir bráðabyrðas-
-ransóken, á afiferli hans, ljú þann
salar (beatificatio). Er þá ljúft, að veita
honum dýrkan, sem heimilisdýrðing, eða
sviðsdýrðing, eða landsdýrðing Guðs
(50 árum þar þa); má taka þinn sala
mann í dýrð- lölu (Canonisatio); og má,
ú þar, dýrka hann afiferl. í allri
þar. Kirkjunni. Vid Canonisatio, er settur
ransókenar rjettur, og skal þá sanna, að þó

Þessavestk hafi (ad minsta þess)
 orðid þyns dýrdlingans kilotilli. Er þá
 einn þromator fidei (= trúþlandi)
 skipaður í embætti nafni; ad vegengja
 Þessavestkin; og koma fram með röð,
 móti dýrdlingum þins scla manns.
 Hann heitast advocatus diaboli
 (þalbm. djöf.). Segn honum er skipaður
 advocatus Dei (þalbm. Drottins).-

Stuart Mill segir: „Þessar fjónis eru
 ad eins annad nafn á hápi, eða þess.
 Þad má beita hápinu til, ad vinna
 illt. En alltaf getur, og meira gott
 orðid úr hápinu íðli, helduren úr
 dauðu, og dádlausu.“

Sami: Þá sami móttakilegheit, sem
 veldur því, ad persónulegar fjónis eru
 fjósugar, og ritar, kann er ennig
 uppsprettan ad þinni heitustu ást

á daggjömmu, og að hinna alvarlegustu
sjálfsgát.

"Gud er ekkert í brú, eða hátæmni,
keristina manna, sem meira veldur
um, að eitru hafur. Mu'amedsmanna
á þeim, heldur en það, að keristnis
menn eða svinsflokk. Guder fítt, sem
(kerist) keristnis menn, og Norðurlöfumenn
þafa svo megran viðþjá, eins og
Mu'amedsmenn þafa, á þessum
hætti, að sedja hungur sitt," segir Guars
Mill.

Kóraninn segir: "Þá stjórnaði, þera
veitir manni umbætti, ef annar er í
ríke hans, þekur til þess hafur, hann
syndagar gegn Gudi, og fjóð sinni."

Napóleon fyrsti sagði:
"Ómögulegt! Gud er ekkert til
í minni orðabók."

Henry Drummond segir: „Hinn
 ómönðadasti maður kann að
 hegða sjer vel, jafnvel í hinu
 hignasta samkefni og hann þel
 þarleika í þjasta sjer.

Lami: „Öss hekkis við, að halda
 stugglyndi — andstæði hlidlyndisins —
 þasla saklausann brest; og skodum
 hann oft eins og Ómerkelegan þreibe-
 leika. allgeringar brest, geðslag, es
 eigi sje ástæða til, að taka til greina,
 es danna skal þugasfar einhver
 manns. Það es einmitt einkenni
 lefs við löst þannan, að hann es
 skaplöstur hinna dyggduga.

Lami: Enginn löstur vinnur meira
 min til þristfjelagi, en stugglyndi,
 ekki löstgimnd, ekki fjegimnd, ekki
 ofdrýkkja. Það gjöris mönnum

lífid léitt. það raskar frídi í borg-
aralegu fjelagi, og slíkur hin helguðu
bónd.

Júli 1891 sagði einn Skúmmur
að það sje lagaskylda fyrir kaupm.
að lána alþýðunni. Skúmmur þessi
áleit einnig, að hjálendi þrestar
varn, að lögun, þerjulellsfrís.

Þessimant = svartgellingur; gráellingur

Verzlunina á Eystraslerka fjeteke kaup-
maður Jóhan Chr. Sunckenberg, og
keypt hann 25 júlí 1795 jardið
Einarshöfn, og Skúmmur, og hinna
konunglega íslensku, og þinnnesku
verzlunarsölunefnd, fyrir 3/9 rd.
85/3 sk. Verzlunarshöfn, Sunckenbergs
var þá Niels Lambertsen. Þegar
Sunckenberg dó, gerðist hann

Kaupmáður á Eyraþakka; og keypti
jardirnar af Þvíi Þunkebergi
16 mars 1807, fyrir sama verð.

Þegar þískararnir sátu um París
1870—71, voru þessir þrasar í borg þess.

1.00 Þrossakjöt	7, 20.
1.00 Þundakjöt	2, 88.
1 Þóttur	10, 80.
1 egg	3, 60.
1 rötta	1, 50.
1 dúfa	10, 80.
1 to smjöt	57, 60.
1 skefja Þarköplur	25, 20.
1 Þalkhöfuð	11, 52.
10040 Þrenni	7, 20.
1 "Þalkúin"	108, 10.

Hovedhaarenes Antal. Medens
enhver Mand Skjønhed, daglig maas
rede, og flekk, Embrent 140,000 Haar

maa Brunetten vories med 109,000;
den sorthaarede med 102,000; og den
rødhaarede endog med kun 80,000.

De færreste Damer anser, at de bærer
9-11 Mile Haar paa Hovedet. Ja, de
lyshaarede bærer endog over 14.—

Lidt om jernet. Et Stykke jern, som
har 50 Ores Værdi, faaer, naar det
hamres ud til Hovedet, en værdi af 100;
som Landbrugsredskab: 3 Kr.; som
kunstindustriell Gjenstand: 30; som
Synaale: 50; som Knapper: 500.
Som uhrfjedre kan det stige indtil:
30,000 Kr.

I Afingismaña vœslu 1865, var jefid
pad, sem hjer fer á eflis:
1. Súpa; 2. Svínakjöt; 3. Lax;
4. Frikasse; 5. Búdingur; 6. Steite;
7. Kökur. Konungsfullni hylt jefid.

Kjærling sagði: „Bevara þú mig
 allasaman, Drottinn minn fyrir
 utan líf, og sál.“

Palles-kræver var prentað 1791; en
 1794 var skipað að það skyldi
 bakið fr. Kennslubók í Skólanum.

Tall Briem segir: „Frelsið er,
 hvermin sem það er notað, við
 ferðisleg krafa.“ Melior bellicosa
 libertas, quam pacifica servi-
 tus.

Adalatríði Unítaratríuár eru:
 Trúin á eirring Guðs, sem mó-
 -setning við þrenninguna;
 á fullkomna gæsku hans; framfar-
 mænsins, í staðinn fyrir fall hans;
 á mæðóm Jesú, í stað Guðdóms;

á biblíuna, sem náttúrleg bók,
 ísladín fyrir yfirnáttúrlega bók, á
 sáluhjálfr mannsins fyrir líferni
 sítt, gagnstætt sáluhjálfr hans, fyrir
 þrældur, eða sakramenti, á sáluhjálfr
 allra manna um síðir, með því, að þeir
 lúidist til, að sjá sannleikann, og fylgja
 honum, gagnstætt trúnni, á enda-
 lausar helvítis þískir.

Den romerske Abbed Dionysius, med
 Tilnavnet exiguus, som levede i det
 6. Aarhundrede, var den Første, der
 begyndte med, at regne Aarene efter
 Christi Fødsel.

Nordenden af Forindien er saa langt
 fra det Sydende, som Bordeaux fra
 Moskva, eller Neapel fra Arkangel.
 Fra Vest til Ost er Afstanden, som
 fra Madrid til Königsberg.

Salomonsmysteri var: 60 al. a' lengd;
20 a' breidd; og 30 a' hød.

Salomon havde 700 Gemalinder,
alle af fyrstelig Rang.

Demokrati er en Forfatning, der,
ligesom Aristokratiet, kan gaa over
til Oligarchi; meget let kan ud-
arte til Vilkaarlighed hos (Pöbel)
Pöbelen (oklos), og saaledes faaer
Navn af Oehlokrati.

Tyran er i græsk Betydning Enherke,
der, bverkimod den blivende For-
fatning, opkaster sig til Eneherkes,
hvad enten: han saa er god, eller
ond, Regent.

En Konge i Pontus, som havde

höst meget tale om den spanske
 Nationalsuppe, lad udbrydningelig derfor
 komme en spædsvet Kote. Han fandt
 ikke, at den Ret smagte godt. Køkkenen
 svarede: "Det tror jeg gjerne; vor
 Suppe smager ikke godt, undtagen
 for dem, som bade sig i Europa!"

Gymnasium betyder egentlig et
 Skole, hvor man vilde sig nøgen
 (gymnos), for at øve sig i Legems-
 færdigheder.

Tibersevend, skal have sin Oprind-
 else, fra de bydte Svende i Kjöben-
 havn, som stode i Boderne, der til-
 hørte Hanseslæderne. Disse Svende maatte
 ei gifte sig; og, da en af deres vigtigste
 Handelsartikler var Tiber, faldt man
 paa, at kalde dem Tibersevende.

Alþingshúsið græðir gjald af 12/15
áln. af byggðri lóð, lóð 1859 af ofbyggðri
lóð.

Melanþéon seigis: Hafid hug til, að
vera vitris. Leggid stund á hina
fornu ríthöfundu Rómverja. Leggid
alúðarrækt við Grípku, því ánn
þeirra verður ei farid með latnesku
græði, svo vel sjá.

De svömmu, "Hvorfor drikkes De med
end De kan baale?"

"Fosat drukne min. Forger."

"og Det lykkes Dem."

"Ak nei, desværre; de kan svömm."

Ólindur Gottskálksson, fyr
bóndi á Gardi í Kelduhverfi,
andadast að Ksi í Kelduhverfi,
19. janúar, 1874, 76 ára gamall.

elli sinni þá kvæð hann þetta:

1. Út er runnið afiskendi,
ei skal þevida því;
þrosi þjórt á móti,
þetri veröld mi.

Flakkar hugurinn frjals,
þrygja líkams þjöld;
andans gatis alvaldur,
við afinnar þvöld.

2. Gengin er mi gleðitíð,
við grafar þarmirni sí;
leidast þekur leidum

lífsins þunga strit.

Þefur oft heimskan blind,
þraflað valtan þót.

Þótt veröld snúi við myr þaki,
væðar ei þót.

3. Þjóð þótt villumst mána þót,
lun myskva lífsins þaut,
þlidan þótur eigum,
sem þakis þvesja þaut,

hann er ljós, hjálpi og lífi,
heilög sakargjöld,
er sameinandi sálubeim,
við synduga jönd.

4. Um eilíft hljómar endalaust
hanns unadóröddin skar:

"Komid hingad hreldit,
hjáta mínur náð,
vesmist elskunnar eld,

eynda firrið gangi

skapadan son, og kjóndan sand,
og tek mig í fang.

5. Ó, þú mikli, mildi, Guð,

mannna hjálpin eini,

þú ert hjálfur sálan,

sem öll græðis meir

Hermi lof, heidur djönd,

himin báði, og læð!

"Öll þín stjörn er undurspeki
elskar og náð.

79

Livste Dames ligne Luftball-
oner. Den Kunst, at styre dem,
er endnu ikke opfundet.

Koraninn segir: „Vin, og spil,
eru uppfundin af Djöflinum.
Gatú yðar, að þjer gleymid eigi
Gudi; því hinn illi andi notar
vin, og spil, til að kveikja í oss
shreinan loga, og gjöra, oss frá-
hveða tilbeidda, og þar.“

Salámon segir: „Littu ekki á
vinid, hversu rautt það er; hversu
það sýnist eins og perlar í bikarn-
um, hversu það rennur ljúflega
niðar. Á eftir bitur það, eins og
nadrar, og slær, eins og höggormur.“

Einarshöfn hafði áður stadi, þar
sem nú eru sundvöðurnar;

at gjøre det første Skridt, paa den
(i Sandhed), sørgelige Bane.

Fjofolk ere de mest lettroende Mæn-
nesker. Naar Matrosen er i Land, med
sine surt fortjente Tenge, i Lommen,
bliver han et let Bytte for Grand-
sirener, og for den graadige Land-Hai.

Dick Donovan, en engelsk Politi-
mand, siger: „Bedrag, i dets for-
skjellige Former, er indgrovet en
Del af vor Natur. Kvinder, som
bruger forlorne Krøller, eller sminket
sig, kan i det høieste faa os til, at
smile. Dog er det Bedrag. Presten,
der holder en blomstrende Tale, som
han har laant af en Prædikesam-
ling, narmer os. Politikeren, der
fortæller, at han det ikke bryder sig
om Grand, eller Skilling, men vil

offre sig udelukkende for Kælgernes Tarr, og Samfundets Bedste, føres os ogsaa bag Lyset, bedrager os."

Fremstridtet er den høie, og evige Grundlovs, som Skaberens Haar givet Alt hvad der lever. Hvert enkelt Vesen stræber, for sit Vedkommende, efter Fuldendelsen. Vi ere ude af Stand til, at ønske eliggjøre for os selv, eller andre, hvad der forståes ved Evighed, eller Uændelighed. Vi begribe ikke, hvorledes Talvækkelsen kan vere uendelig, ligesaa lidt som vi kan tænke os, at den engang kunde standse. Vi have ingen som helst Tvivl, til at fatte Tidens og Rumets Mangel paa Grændser; og endnu mindre kan vi tænke os, at de ere

begrændsede. Vi se hverken Tingenes
 Første Begyndelse, eller deres Ende, og
 Verdensudviklingens yderste Maal,
 og bliver, for os en Gaade siges
 Plamarion.

Plamarion siges: Har du aldrig,
 naar du betragtede en rigtig gammel
 Kirkegaard, tænkt paa, hvor lille
 den dog, vil at rumme alle de her
 døde Slægter, som Aarhundrede, efter
 Aarhundrede har opdyngtet i dens
 Jord? Mennesket var vil, allerede
 for den sidste Isperrode, her i Europa,
 og den ligger dog 200,000 Aar tilbage.
 Rimeligvis er Menneskeslagets Alder
 over 250,000 Aar.

Plamarion siges: Menneskenes
 Antal, er voxet efterhaanden. Paa
 Alexanders den Stores Tid fandtes

des maaskee 1000 Millioner ved Aar
1900 henved 1500 M. Ved Aar 3000:
2000 Millioner. Og paa Høidepunktet:
10 Milliarder. Deres begyndelse
dette Antal, at tag af.

Renten. For ~~Det~~ Øieblikket (3: Aar
A/1895), da Renten er nedadgaende
overalt, kunde det have nogen Inter-
esse, at betragte Renten fra et
historisk Synspunkt. Paa Solens Tid
var Renten i Aar Athen ikke
mindre en 18 Procent. Aristoteles
nævner 12 Procent. I en af Demost-
hens Taler nævnes 10 P., som en lav
Rent. Alt dette vinder om den store
Knapped, som der dengang har været
paa rede Tenge. Man havde ikke
Nutidens rige Sølv og Guldprodu-
ktion, till at bringe Renten
ned. Anderledes i det verdens-

erobrerende Rom, som slæbte Guld
 dammen, fra alle de undervungne
 Stater. Paa Ciseros Tid gjaldt i
 Rom en Rente af 6 P. en Ager-
 rente. Endnu senere tillod.

Justinian haderlige Folk, kun at
 Aage 4% i Midderalderen: 10-12 P.

Men ofte 3-4 Gange saa uregtes.

Efter de store Opdagelser. (5. Aar 1500)

Sank Renten altsaa. I det 17. Aarh.

Syntes den til 6, 5, 4, 3, ja endog 2%
 i forrige Aarh., altsaa at stige, indtil
 den i første Del, af 18. Aarh.
 naaede 5%

Ordet Post, er et latinsk Ord:

Posta, hvormed Romerne betegnede
 hver af de mange Stationer, som
 den romerske Administration
 havde oprettet langs Hoved vei-
 ene. Derfor "Post" Station, Plads,

Skilling. Hæderi Hadriandⁱⁿ drettede
 formeligt Postvesen, som ogsaa
 befordrede Personer, og Privatpost,
 dog mest i Tjeneste, og for høi-
 staaende Personer. Kristian 4.
 grundlagde i Danmark. 1624.
 Postvesenet. I 1839 kostede et En-
 keltbrev til Paris 90 Sk (næsten 2 Kr),
 og det var 7 1/2 Dag, undervejs. Til
 Rom behøvede et Brev 20 Dage.
 I 1801 havde Danmark 40
 selvstændige Posthuse, men
 1895: 300.

Geden: En Bønde kommer til en anden
 og spørger: "Kan du ikke sige mig, hvad
 jeg skal faa en god Melkeged, at kjøbe?"
 Den Anden siger: "Jeg har en Ged,
 jeg vil sælge dig." Men er den god? "Om
 den er god. Jeg vil kun sige dig: Vil
 du kjøbe Melk, skal du kjøbe den Ged."

Fjärde Dage senere:

Förste Bonde: "Det var da en stem
Ged, Du der solgte mig." Anden Bonde

"Hvordan det?" Förste B.: "Den giver
ikke en Draabe Melk; vi ~~vil~~ kjøbe

Melk andre Heder." Anden Bonde: "Men

det sagde jeg dig jo." Förste B.: "Sagde du
det?" Anden B.: "Jeg sagde jo: Vil du

kjøbe Melk, saa skal du kjøbe den Ged."

Lagen til den Indkaldte: "Har De
noget Feil, der berettiger Dem til
Kassation?" Svar: "Ja, jeg er gift!"

Professoren: "Hvad broer De der vilde være
sket, hvis Hinrik den fjerde af Frankrig
ikke var blevet myrdet?" Studenten:

"Saa var han først død senere."

Man var iferd med at indføre det
nye Tægtsystem, og dette gav Anledning

til flere pudsige Feiltagelser. En gammel Kone kom ind i en Butik, og bad om 200 Puddersukker. "Kils hedder det nu," rettede Svenden i en vigtig Tone. Den gamle Kone slog Hænderne sammen: "Herregud, hvad man maa lære paa sine gamle Dage," skændte hun, "hedder det nu ikke mere Puddersukker?"

En ældre Frøken: "Lille August, kaler din Fattes, min Forlovede, ofte om mig hjemme hos jer?" August: "Jo" Frøkenen: Kan August ikke huske, hvad han siger? August: "Jo" han siger, at han gifter sig med Dem for Pengenes Skyld.

En Hustru deler vore Sorgen, fordøler vore Gleder, og gjør vore Udgifter 3 Gange saa store, som de vare.

Mange Gang kan Elendigheder være
 saa godt maskeret, at den ligner Lykken

Manden, der lær. at Laaset, dør ofte
 af det. Kvinden, der bagveder Emerten,
 overlever den ofte.

Et Sekund kan et Menneske blomere
 sig for evige Tider.

En Sol dader oss glemme Millones Gjeme

En Herre (til en Dame, der lange forgyves
 es bleven oppfordret til, at spille et
 Stykke for Gelskabet): Var nu endelig
 ikke saa haard, Frøken, De maad joil
 os og gjøre gode Miner til det Spil!

Høflighed es Klogskab, Uhöflighed es
 Dumbhed, At skabe sig Fjender med

Uhöflighed, er ~~van~~ vanvid, ligesaa godt
 som det er vanvid, at ~~slukke~~ sit
 eget Hus i Brand. At forene Höflighed
 ni Holdhed, er den høieste Klogskab.

Levet er en Reise — men en Reise i
 Rundkreds. Barnet bliver Olding; og
 Oldingen bliver Barn.

„Naa“ er en haard Nød; men kommer
 „vil“ til, knækkes den lettere end Du
 Aruer.

Dyden eller Lygtigheden seer sig sjelden
 om efter sin Skygge: Perimelsen. Den
 veed, at den følger den.

En skaldet Embedsmand siger foresvikk-
 -rende til sin Foresatte: jeg tilhæver Dem,
 som sagt, med Hud og Haar. Ivar: „Ja“
 saa trost jeg, at vi for en Tikkedruskylt.

skal holde os til Huden.

Læreren ved at Akademi har faaet at vide, at en af de yngre Elever bruger at drikke en Snaps om Formiddagen. Dette ynder Læreren nu ikke, men lader det unge Menneske komme til sig. Det er tidlig en Tøndagsmorgen, at Synderen kommer op til Læreren. Denne tiltales ham strax i en høitidelig Tone: "Sig mig engang, drikker De en Snaps om Morgenen?" Eleven: "Nei, jeg takker arbejdigt, Hr. Direktør; det er mig endnu for tidligt." Sles siger jeg saa mange Tak, for det gode Tilbud.

Naar man, ved at paastaa, at man har ret, udsetter sig for, at kranke en prøvet Ten, bør man hellere til og taale.

Det kan undertiden være en ulykke,
at have Ret.

Klæd dig ikke saaledes, at man siger:
Hvilken velklædt Mand! men: „Hvor
den Mand ser fornem ud!“

Hvis menneskene slet ikke vilde smigre
for hinanden, kunde de ikke omgaaes.

Ensomhed er for Karnden det samme som
Diæt for Legemet.

Leben og Bagervanden ere 2. Koralklipp
-er hvorpaa hidt den dristigste Skipper
strander.

Lidenskaben er som Lynet; man er
aldrig sikker paa, at den ikke kan
skideke vorst Huus i Brand. Men vi
have en ufeilbarlig Lynafleder i Selv-

Leherstelsens.

Hvad er det, der altid kommer for
tidligt, eller for sildt? Et godt Raad
til dumme Mennesker.

Læreren (i Skolen dikterer Drengene
deses Skil): "Altsaa de faldt ind i Landet
og dræbte Mand, Kvinder, og Børn (har
siet, at en af Eleverne har været uopmerte-
som, og ikke har skrevet de sidste ord
ned siger derfor til ham): har De Børn
August Dreier? Svar: "Nei, hr. Lær. End-
nu ikke."

Løjtnanten, til en Konfirmandinde:
Naa Frøken, hvorledes har Deres
yngre Søster det? Svar: "Tat godt; hun
kan netop ogsaa til at blive meget
smuk."

Konen: „Ak, Mand, var dog ikke saa
umaadeholden. Du drikker jo den
ene halve Baier efter den anden“

Svar: „Tilde Du maaske kalde mig
mere maadeholden, hvis jeg drak
den alle paa engang?“

Forstanderen for en Baptistmenig-
hed havde en Broder, der til stor
Goro for den frome Mand. var be-
heftet med Lignenss skraakkelige
Last. En Dag meddelte Synderen.
ham, at han om Natten var bleven
omvendt ved en Vision, og nu vilde
føre et andet Liv. Han lovede altsaa
Bedring, og forlangte at døbes,
skjönt det var saa koldt, at der
mattes hugges Hul paa Isen til
denne Ceremoni. Da den døbte kom
op af Vandet, spurgte Forstanderen:
„Løses du min Broder?“ „Nei, slet

ikke" svarede, den Omvendte ilsbomt,
 for at bevise sin Tro i Fremhedens
 Tjeneste. Menighedsforstanderen vendte
 sig surkende til den Geistlige, der
 havde forrettet Daaben. Jeg beder
 Dem dyppe ham en Gang til" syde
 ham, "han lyver endnu."

Læreren: Hvad er en Skatne? Svar:
 "Det er, naar en berömt Mand döer,
 og man hugger ham ud."

Pastoren til en Bønde: "Hör hvorfor
 stod Du med Hatten paa, da jeg læste
 Velsignelsen?" Bønden: jeg hörer ikke
 til dette Tegn, hr. Pastor?"

Bønden (laser Avisen): Selv de äldste
 Folk kunne ikke mindes et saa
 dans Uveir. Nei, det troer jeg nok.
 De äldste Folk ere jo döde for længe

siden.

Sønneri: "Fader, er det i Grunden ikke upassende, at de gamle Grækere altid gav deres Guder Hundenaarne? I min Mythologi staaer der bestandig kun Tale om Pluto, Juno og Diana."

Professoren: "Hvad er Oiet?" Den unge Mediciner: "Oiet er ofte forligt, naar man seer for dybt ind i det."

Den største Hængebro i Verden mellem New York og New Orleans: længde 1042 Metres (1111 = 1 1/2 al.). Den bærer af 4 massive Staalstaaende søve hvirvemønter er 1/2 Meter. Omkostningerne: 20 Mill. Dollars.

Man skal hverken tale ondt eller godt om sig selv. Taler man godt, tro Folk det ikke, og taler man ondt, risikerer man at de tro det.

Du skal ikke have eller stjæle; Gud straffer selv ondt med

midt. — Tro ikke altid den der er flink i Munden;
den Hund, der altid gjør, faar ikke Til til at bide.
Man kan ikke alt, hvad man vil; der er Tungen,
der kan skjøre i Guld med en Trokneib.

Gnav ikke paa et udtalt Ord, som en Hund paa et Ben.
Hverfordigt Guld ruller ligesaa hurtigt ud af Huset,
som det kommer ind i det.

Held ikke Vand paa Vaadt Land; ris ikke op i
den sorgendes Saar, men søg at trøste dem.

Vos ikke bange naar det ser galt ud. Jærnet glø-
der nok; men Smeden kan tage det med Tømpere.

Et Skib er ved at gaa under. En Matros skyder ind i en engelsk
Passagers Kabin og raaber: Red Dem, Mylord, Skibet synker! "Hvor
Endet min Sag? Meld det til Kapteinen!"

En engelsk General sagde til Soldaterne: "Betenk, at det
vilde være den største Skændsel, hvis I, d er hver Dag spise
et godt Stykke Brød, og en kraftig Suppe, lod Eder slaa
af dette Pak Spanierne, der kun spise Vinterancer
og Citroner".

Officieren: „Hvorpaa kjender De en Officer?“ Re-
krutteren: „Paa Epauletterne“. „Hvortledes
5te Epauletterne da ud?“ Rekrutteren:
„Aa, jeg synes ret netle.“ —

Stonden: „Hvad vilde komme til at koste, naar denne Oxe
skal Portograpferes?“ „Fotografen: 3 Kroner“.

Og naar jeg selv skal vore med paa Billedet?“

Fotografen: ogsaa kun 3 Kroner, om der kommer
een Oxe eller to paa Billedet, har indet at sige. —

A. „Hvorfor skrive Lopezus ikke deres Recepter paa Dansk,
men altid paa Latin?“ D. „For at Patienterne ikke
kunne komme dem til de døde Læger“.

En gammel Herre bringer en Recept, hvor i des er for-
ordnet Arsenik. Apothekeren afvejer det angivne
Kvantum paa det nøjagtigste. Tænen: Her Lijde
Herre! Vor dog ikke saa knæben. Hørte paa, det er
til et lille forældreløst Barn.

99

Den russiske Tschin, er en Rangfølde, der
stammer fra Peter den Stores Tid. Der er nemlig
givet alle militære og civile Embedsmænd i en
af 14 Klasser bestaaende Rangfølde. —

Tyret paa Rephjaens, er et tvitt Speil for af 3. Orden
med 15 paraboliske Messingspeile. Flaumens Højde
over dybly Vandstand 175 Fod. Synsviddet ca 19. Km.

Engang spurgte Frederik den Stores General v. Farsenba:
"hvad er egentlig hans fulde Navn?" Svaret: "Farsenba
Rothozata Zuraek". Tongen: "Saa dan hedder
jo ikke engang Farsen". Generalen: "Nej, men
han er heller ikke af min Familie." —

Det er mærkeligt, at din Mælk kan være saa varm i denne
Kulde", bemærkede en Fru en Morgen i Vinter til
Drenge, der bræste Mælk. "Oa, det er fordi Moder i
morges slog varmt Vand i Mælken, i Stedet for at
hun ellers plejer at Lægge Koldt Vand", tilsvarede Dr.
apripijs. —

En Pebersvend sammerligner Livet med en Pijlsknaps-
bæge hængt som affest i en Traad.

"De skal ikke angstse Dem Frue, jeg kom ikke til
okade" sagde Tjenestepigen, der faldt ned ad Trap-
pen og slog alt Porcellainen itu. —

En Demisprædiken. "Hvordes gik det Dig, Dag?"
Spurgte en god Ven en Theologisk Kandidat, der havde
holdt sin Prøveprædiken, "Aa, saa taaleløst; Fader
og Moder død, men alle de Andre lo".

Verdens Herre. Jordens samtlige Befolkning (1200 Mill.)
beherres af 12 Kejsere, 25 Konger, 47 Fyrster, 17
Sultaner, 12 Khaner, 6 Storherter, 6 Herknygte,
1 Visekonge, 1 Hizam, 1 Rajah, 1 Imam, 1 Doge
og 28 Præsidenter, af set fra alle et stort Antal
Høvdinge over vilde Stammer.

Spanien: "Hvem tænker?" Spurgte en stormfuld
Kat Vorten i en lille Landsby. "Det er", svarede

en Lemme uden for, Don Juan Pedro Hermandez Rodriguez de Villanova, Greve af Malafra, Ridder af Santjago og Alcantara".
Svar: Undskyld, saa maade blive uden for. For saa mange Herstaber har jeg intet Plads.

En Mand kommer med sin Fader til Frisören, for at blive klippet. Frisören spørger ham höfligt: "Naa, unge Mand, hvoreledes önsker De at klippes?" "Som Fader" lod Svaret "rundt, med et Hul i Midten."

En Mand klagede, hver gang han mödte sin Svigerfader, over sin Kone. Til sidst blev den Gamle kjed af det og sagde: "Du har Ret, Svigersön; hun er afskyelig; og, dersom jeg hörer flere Klager over hende, gör jeg hende arvelös." Der blev ikke mere Klaget.

"Vi staa alle i Gjæld til Fædrelandet," sagde en Mand, der reiste til Amerikas, uden

at betale sin Indkomstskat.

"Og Du elsker virkelig den unge Mand, side Klara." "Ja, Tante, jeg kunde gjerne drubene mig for hans Skyld." "Ja, det vil sige, naar Du saa kunde finde en anden Mand paa Bunden."

En Herre paastod i et Selskab, at Manden blev skabt først, og saaledes var Skabningens Herre. En Gjæmhed, som folke sig saaret heraf, spurgte: "Og hvor lange var han det." "Til han fik sig en Kone!"

Herren: "Hvad koster Kanarifuglen?"

Tjænkenden: "Den koster femten Kroner."

Herren: "Jeg den." Tjænkenden: "Men

kjære Herre..." Herren: "Jeg Kanarifuglen."

En Time efter kommer Tjænkenden, og præsenterer den i Slegte Kanarifugl.

Herren: "Godt; vil De saa give mig for

50 Ore

En Amerikansk Professor tilbød en Student, at han ikke havde indfundet sig til Morgenbønner. Men Studenten undskyldte sig med, at den blev afholdt paa 6 sent. "Hvad behager?" Spurgte Professoren, "er Kl 6 sent?" "Ja," svarede Studentens hvis Morgenbønnen blev holdt klokken 4, kunde jeg nok komme til rette Tid; men Ingen kan forlange, at jeg skal blive oppe til Klokken 6."

Just som en Skovlyd var i Begreb med, at slæbe afsted, med en Trostamme, overraskedes han paa friske Gjerring af Skovfogden, som heftigt udbrød: "Hvad er det du gjør, din Kanaille?" "Jeg botaniserer."

En Skole fortalte Læreren Børnene

Historien om en lille Pige, der lön-
 ede ondt med Gødt, ved at give det
 Nye Testam. til en Dreng, som havde
 slaaet hende. Nogle Minutter efter,
 i Tvekvarteret, slog en Dreng, som
 havde slaaet hende. Nogle Minutter
 en anden. Da man spurgte ham
 om Grunden, svarede han: "Jo, jeg vil
 ogsaa have et Nye Testamente."

En Moder og Datter stode nylig for
 Retten i en Pengesag, og begge Parter
 forsvarede deres Ret saa ihærdigt, at
 Datteren tilsidst udbrød: "Mine Herres
 Dommere, jeg forbjøder Deres fulde
 Medlidenhed, min Moder har ingen
 Børn; men jeg har fire."

Karl (som har faaet P. af sin Moder):
 "O, bare jeg dog aldrig var kommet
 i dette Hus!"

Den gamle Pensionist: "De har det dog
saa godt, Hr. Nadsen." "De kan hver Dag
spise og drikke saa meget De vil, hvori-
med en Skatkel som jeg." "Hagteren:

"Naa, men hvorfor gjør De det ikke?"

Pensionisten: "Du gode Gud! Hvis jeg vilde
spise mig med hver Dag, med mine
Indtægter, saa var jeg sultet ihjel for
lange siden."

Notaren: "Have Kontrahenterne forøvrigt
noget at bemærke til ægteskabskontrakten?"

Bruderen: "Portnøglen beholder jeg."

"Hvorfor vil De ikke give Deres Emilie
til min Søn?" "Af den simple Grund,
at han er utaalelig." "Naa, ja deri ~~kan~~
kan De have Ret, men det er ogsaa
hans eneste Feil."

Obersten: „Er De tilfreds med Kosten i Kasernen?“ Soldaten: „Ja“, Obersten: „Hvorledes bliver Kjødet fordeelt; faaer ikke nogle en storre, andre en mindre Portion?“ „Nei; de faar alle smaa.“

Kongen af Siam har fundet det sikreste Middel mod Kopper. Da han hørte, at et Barn havde dem, lod han hele Byen brænde af, og Indbyggerne med.

En ynderst smækkesyg Dame, som raadspurgte sin Læge, overvældede ham med Sæden en Tollestøm, at han ikke kunde fremføre et Ord. Den stakkels Doktor maatte til sidst sige til hende: „Frue vis mig Deres Tunge.“ Damen adlød, „Jeg beder Dem, Hænde den ikke tilbage, for jeg har købt ud, vedblev vedblev han Tost.“

"Af mig hører De altid noget nyt,"
 sagde En, der førte Ordet fra et Kæffe-
 Hus. "Det er ikke saa forunderligt," svar-
 ede hans Nabo, "tho det De fortæller
 er det ene Øieblik, har man allerede
 glemt i det næste!"

Da Manden Fick fik Fick fik Fick
 en Kone.

"Men hvad i Alverden er det du gjør
 Barn?" Jeg vander Blomsterne fra din
 Hat, lille Tanke; de vil saa løse ud!"

Ved et Møde af sprokkel i Michigan
 sluttede en ung Mand sit beændede
 Foredrag med de Ord: "Jeg ønsker, at
 være en Ven for de Vammeløse, en Fader
 til de Indeløse, og en Entel for de Entel."

En Farmer, som paa Trovet i Newjark
 var bleven bedrøget for næsten sin
 hele Vognladning, skildrer New-
 Jarkerne paa følgende drastiske Maade
 "Naar Ekeenglen ~~Gat~~ Gabriel paa
 Saammedag kommer til denne Røves-
 rede, saa haar de fransaret ham
 hans Pasum, for han er i Stand til,
 at klase en eneste Tone i dem!"

Koderen: "Men Anna, hvorfor vender
 du dine Krømper, for du siger dem ja?"
 "Ja, Koder, for der er Hul paa den
 anden Side!"

"Hr. Kaptain, Maskinmesteren gæns
 saa stærkt; jeg er bange for, at Kjedlen
 springer!" "Ja maas han selv bære
 Ansvar!"

Jorden bevæger sig paa sin Bane

omkring Tolen 48,720, og Tolen i Himekrummet
 58,000 Men fremad i Sekunder. Lysets
 Hastighed: 4,000. Elektricitetens 62,000 Mil
 i Sekundet. Men ved Elektriciteten man
 man skjelne vel mellem den elektriske
 Gnist, og den elektriske Strøm, hvilken
 sidde (den praktiske anvendelse af Elek-
 triciteten) ikke er saa let tilbens: i en
 $2\frac{1}{2}$ Millimeter tyk Kobbertraad belæber
 den sig til 24,000, i en 4 Millimeter tyk
 Jerntraad til kun 13,000 Mil i Sekunder
 Undersøiste Kabler arbejder meget lang-
 sommere, en almindelige Telegraphtraade.
 Den elektriske Strøm skal bruge $2\frac{1}{2}$ til
 3 Minutter om at gennemføre Atlanter-
 havet (omkring 469 Mill). Et Telegram fra
 London til Indien ($937\frac{1}{2}$ Mil) bruger
 i heldigste Fald 30 Minutter.

En Kone i Ohio, der skulde ~~se~~ tjene
 Karl 350 Dollars, giftede sig med ham,

hvorefter Gjelden optøvedes. Umiddelbart
 efter Brylluppet fik hun en Skil-
 mæsse bragt i stand, hvilken kostede
 60 Dollars. Den Forjættelse: 300 Dollars!

Jolens Gjennemsnit er: $108\frac{1}{3}$ Jorddiameter,
 eller: 186,192 geografiske Mile.

Paa Kirkegaarden i Chatham finder
 man en Gravskrift, som hidrører fra
 en Mand, der havde været gift to
 Gange. Efter den første Kone skrev han:
 "Herren gav, Herren tog; Herrens Navn
 være lovet." Efter den anden Kone
 skrev han: "Jeg bad til Gud, og hans
 bøn hørte mig, og udfriede mig af min
 Nød."

En sand Kristen glæder sig, naar
 han ser fede Præster; thi dette Syn
 er ham en Borgen for Landhedens

111

af Thomas Udsagn: „At Ordet blev
Kjød!“

Timeglasset minder os om Tid og Evighed,
men Kvindene faaer os til, at glemme begge
Dele.

Forsigt ikke Aviserne. En Løp Papir,
kastet op i Luften, viser dig, fra hvad
Kant Vinden blaser. Det kan ingen
Tilvank gjøre.

Pigen: „Frue, Kules har taget Heeren.“

Frue: „Hvem har taget den?“

Pigen: „Kules, Herrens Hund.“

Frue: „Den hedder jo Hestkules.“

Pigen: „Nu skuld man kalde sadan
et Best for „Herre“!“

Jeg skulde lære mig indlægge Ore
af Ammen mere — med Sandhedens

56

Kjæreste Sprog. Men nu maa jeg være
ved Fran, og ved Tære, og Tængselen
bane og Bødker agere mit Sprog.

Grev Czarneski, en bekjendt polsk
Patriot i Polen, blev, ifølge en preuss-
isk Dom 1880 dømt til 3. Maaneders
Fængsel, fordi han paa sit Slot havde
heist heist en Fane med Indskriften:
"Død over Tydskerne!"

Japan. 1879 udkom der 266 Aviser, i
japanesisk Sprog; og 8 Engelske og
Franske.

En Landsby-Præst gik engang for-
bi Kroen, netop i det Øjeblik, da
en lystig Brøder, der havde taget sig
lidt over Tøstern, gjorde et forder-
stkeligt Spektakel. Gælehyder
gik ind, forat formane ham

til Rolighed, og spurgte, hvorledes
 han så hurtigt kunde glemme hans
 Prædiken, da han netop idag havde
 talt om Drukkenstens Afskyelighed,
 og sagt, at Plasken var Kærlighedens
 største Fiende. —, Tro ikke Eders Hjerter
 svarede Knäsen, at jeg nogensinde
 glemmer Deres Ord. De har saa ofte
 sagt, at vi skulle elske vore Fjender,
 og jeg troer ikke, hvad Plasken angaar,
 at jeg nogensinde har overtraadt
 dette Bud!

Arbeid, som om du skulde leve evig
 og; lev, som om du skulde dø hver
 Stund.

En gammel Bønde, som endnu ikke
 kan finde Rede i Kronemøntens
 sagde i sin Forvirrelse: „Herre Gud,
 hvorfor ventede man dog ikke med

den nye Sløkt, til alle vi Gamle varesjøde

Læresen.: „Hvad kalder man et Menneske, som tilbringer hele Dagen i Tærskusst.?" Drengen: „En Tærskusholder. Nogle Damer have et Hjerte saa skjævt som Glas, Intet kan gjøre Indtryk paa det uden ~~Diamanter~~ Diamanter.

Examinator: „Naar De seiler op ad Øresund, hvad har De saa paa Deres høire Haand?" Ivar: „Det kommer an paa hvorledes jeg staar paa Skibet"

„Hvormange Toler er der, og hvad er deres Navn?" Spurgte en pedantisk Professor en Islander, der var oppe til Akiuum.
Ivar: „Tolerne ere to, og mit Navn er Frogrimer Einarsson."

I Holland levede en Mand, som

havde ~~de~~ adresseret sine Anden til at
 svømme i varmt Vand, med et sandt
 Held, at Anderne baade kunde lægge
 Hånd- og haardtogte Og, alt eftersom
 hvorlange han lod dem svømme.

Ved en Examen prøvede Godseieren
 selv Børnene, og spurgte et af dem: "Hvad
 siger det 9 Bud?" Drengen, som ikke
 dristede sig til, at bruge Ordet "Du" svarede:
 "Hr. Godseieren maa ikke stjæle."

En Præst predikede en Dag i et Høyl for
 Blinde, og begyndte sin Predikteen saa-
 ledes: "Hersom alle Menesker vare blinde,
 hvilket sørgeligt Syn vilde det ikke være."

Man spurgte engang Aristoteles, hvad
 der vinder ved en Usandhed. Han
 svarede kort: "At man ikke mere tror,
 selv om man taler Sandhed."

En af de stolte norske Adelsbønder
 middag i Frederike den 6. Tid. Denne
 brogkøret, hvilket han strax sendte
~~til~~ tilbage, ledsaget af følgende bit-
 ende Bemærkning: I gamle Dage,
 hangt man Røvere paa Korsen; i
 vor Tid hanger man Korset paa
 Røverne; og da jeg ikke vil henregne
 os til de sidste, maa jeg renoncere
 paa den tilbørlige Ere.

En Kvindes Tunge er hendes Sværd.
 Derfor sørger hun i Regelen for, at
 det ikke rustes.

Solen gaar ogsaa over Middingsfejlen,
 og græber sig dog ikke til.

Den, der øger sin Tiden, øger sin
 Kval; jo mindre man ved, desto
 mindre lider man.

Verden ligner stadig Noahs Ark; der er mange Bæster; og fåa Mennesker i den.

Mangen er som Klokkerne, der ringer andre til Kirke, men ikke selv gaar der.

Det er bedre, at være Martyr, end Skriftpæder.

"Verden vil bedrages", sagde Munkene, "desfor er jeg her."

Den, som spytter mod Himlen, faar Spytet i Ansigtet.

Til Pige-Institut. Læserinden: "Aa, Frøken Olga, maa jeg bede Dem, at have Deres Opmærksomhed, henvendt paa det, vi gennemgaaer. Hvad er det De har saa travlt med, at kigge efter ude paa Gaden?" Olga: "Det var en

~~Lia~~ Lieutenant. Alle (Læserinden med): "Hvor? Hvor er han?"

Man vil have lagt Mærke til, at Fluerne aldrig generer en Taler, hvor kjedelig han end er, men altid anfatter de de fredelige Tilhørere, som prøver paa, at faae sig en lille Lær.

Da man forsikrede en Mand, at Solen aldrig stod op i Væsten, sagde han, at det var meget forunderligt, da han havde en Fætter i det best. lige Amerika, som altid skrev, at der var Saa deilig i den Egn; men det måtte saa vel være Maanestien altsammen.

Tvetydigt. Prinsipalen: "I dag er det 25 Aar siden, De kom i min Tjeneste, og i den Anledning foreser jeg Dem mit Fotographi. Naar hvoft"

sur De en vist paa mig?" Karlen: "Ja, hr. Meier. Jeg tænkte blot: Det ligner Dem

I Aaret 1740 fandtes i Paris 20 Bill-
ardborde; 1793: 200; 1815: 1800. Nu
være Billarderne i Hundredtusend-
vis. Og der findes i New-York, Paris
og London, Lokaler, som indholde
40 til 50 Billards.

En Præst spurgte en Tige, om det
vel var muligt, at kunne holde Herrens
Bud. Hun svarede: "Nei". Præsten
mente dog, at naar man kun ret
af Hjertet vilde det, maatte det ikke
være en Umulighed. "Hvorledes skulde
man vel bare sig ad med, nu at holde
si Bud," bemærkede hun, "Naar ~~Anden~~
Adam i Uskyldighedsstanden ikke
kunde holde et?"

En stum Mand holder altid sit Ord.

En Billedhugger skulde indhugge paa en Gravsten: „ En dygtig Kvinde er en Krone for hendes Egtesfælle.“ Da det imidlertid knet med Pladsen, brakte han det sammen paa følgende Maade: „ En dydig Kvinde er 1 Kr. for hendes Egtesfælle.“

Et Americanisk Blad ovrkerede en Kjøbmand efter en Indbrudstyv. Han havde nemlig brudt Nøglen til sit Pengeskab istem, og kunde derfor ei komme til sine Penge.

„Kjære A“, hvis De vilde bevise mig Dem Tjeneste, at laane mig de 500 i denne Forlegenhed, vilde jeg staa i Deres Gjæld til evig Tid“ „Kjære B“, jeg kan vistnok ikke laane

mine Penge ud paa saa lang Tid!"

En ung Frökön fra Byen agtede en
Præst fra Landet. Hendes Mand
spurgte hende en Morgen: "Er du
nu glad, lille Kone, at vi have
alle disse deilige Køer, som giver
Melk?" - Ja, jeg er saamen, och Gud
harde vi blot en, som kunde give
Smør.

Medens en ung Dame i et Løstak
paa en glimrende Maade udførte
et Numer paa Fortepianock, udbrod
en ung Mand begejstret: "Jeg vilde
give alt i Verden for, at sie de Fingre"
"De kunde maaske komme til, at
sie hele Haanden", bemærkede den
unge Dames Moder, som stod ved
Siden af ham.

De, der besidde Forstand og Kundskaber,
maa først og fremmest forstaa, at omgaaes
dem, som mangle disse Fortrin.

Man kan udføre en god Handling,
uden at være et godt Menneske; men
man kan ikke udføre en slet Hand-
ling, uden at være et slet Menneske.

Saa længe Du ikke har udtalt et
• Ord, er du dets Herre; har du udtalt
det, er du dets Slave.

Den stærkeste Tjær i Vidomens Kinge
er Erindringerne om begaaede Daarstaber.

En gammel Jomfrues Termometer.
15. Aar Angstlighed ved Indtrædelser
i den Velskabelige Verden, og for
Mændenes Opmarksomhed. 16. Begynder
at for Ide om örne Fjelsur.

17. Taler om Kjærlighed i en Hylde og
egenlystlig Tilværlighed.

18. Aar. Billeder sig ind, at have en Kjærlighedsforstaaelse med en ung Mand, der har smignet hende.

19. Er mere tilbageholdernde, forat blive mere bemærket.

20. Kommer i Mode, og ved det ret vel.

21. Gætkere Tillid til sine Yndig heder, og Haab om, en glimrende Forbindelse

22. Afloer et vakkert Tilbud, forde det ingen Verdensmand er.

23. Slagter med enhver ung Mand.

24. Under sig over, at hun ikke er gift.

25. Bliver mere besindig

26. Renoncører paa en eventuel Friers eventuelle Formue.

27. Foretrakker forstandige Mand.

28. Onsker, at blive gift med en Mand, der blot har sit udkomme.

29. Forvirler.

30. Forvirrelsen stiger til Rasere.

31. Begynder, at fynke sig i en overord-
entlig Grad.

32. Siger at hun ikke holder af, at
danse, forde det falder hende vanste-
ligt, at opdrive en god Danser.

33. Undrer sig over, at Mandfolkene
lade jilsomme Kvinder i Stikken, for
at spase med Børn.

34. Ans. Affekteres godt Lune, naar
hun taler med Mandfolk.

35. Bliver misundelig i Høieste Grad.

36. Bryder med sin yngste gifte Veninde.

37. Føler sig forsmidt i Selskaber.

38. Taler gjerne om sine Veninder, der
ere ulykkel. gifte, og finder Trøst i
deres Ulykke.

39. Det onde Humör vater.

40. Blander sig i alt, og giver alle
Bort Raad. H. Hun besages af en

Inklination.

41. Lader, naar hun er sig, som sidste Anstængelse, en ung, men fattig Mand mæske, at hun er for lig i ham. Er hun fattig, siger hun at indsmigre sig, hos en eller anden Entkemand.
42. Da dette ikke hjælper, udstjelder hun alle Mandfolk.
43. Lidenskaben for Kork, og Kladder begynder.
44. Stor Strængighed med unge Mand.
45. Hefsig Fortjærlighed for en forspiselsk Geistlig.
46. Raseri, forde ham for Lader hende.
47. Begynder at forbrivle igjen; men Arister sig ved Trusobak.
48. Vender al sin Omhed mod Katte og Hunde.
49. Har Tager en fattig Klægning til sig for at pleie hende.
50. Falder ganske fra Verden, og Lader

den stærkeste Tige føle hele Udstrækningen af det dårlige Humør

Ikke det store vide Hav, men den lille Smule Vand, der begynder at bringe ind i Skibet, volder det Undergang. Ikke den hele Verdens Last, men den, eller de, der bringe ind i dit Hjerte, styrter dig i Fordovelse.

Faderen: „Se, Karl. Du er nu 12 Aar gammel. Har du endnu ikke tænkt paa, hvad Du vil være?“

Karl: „Ja, Fader; det ved jeg allerede bestemt; thi Moder har igaar igjen sagt: Du bliver vist ogsaa engang saadan en Slyngel, som din Fader.“

En Dame: „Jeg kan ikke faastaa, at et Menneske nuildags vil være Bogbinder, for man kan jo tjøke

en puer Bog i Boghandelen, ind bunden
med det samme.

A: "Gamle Truentimer kan dog aldrig
til stille med Noget."

B: "Og dog fortælle de gjerne, hvor gamle
de ere."

Bondekoneri: "Hör, du dumme Tingest,
hvor för Du hente Tyr Layen, naar
jeg sender dig hen efter Layen, til
min syge Mand."

Tigen: "Ja, men, De sagde jo udtrykkel-
igt: Löt hurtig hen efter Doktoreri;
den gamle Asel er igjen bleven syg!"

Manden: "En Regent har dog ikke
altid alle Verdens Goder (lesende): Kongen
har i nogle Dage lidt skærspekuligt af
kroniske Hovedsmertes, saaledes skriver
Berlinske Tidende."

Konen: „Ja, men tager da Kongen ikke sin Krone af hiemme? Den maa dog veie adskillige Tund. Iaa er det saamen intont under, at han har kronets Hovedsmerket.“

Lereren: „Hvad er en Statue?“ Eleveri:
 „En Statue er, naar en berömt Mand döer; og man hugger ham ud.“

En Pastor havde flere Par at vil, og sagde, da Tr. traadte frem for Alteret: „Alle de, som ønske at gifte sig, behage at reise sig op!“
 Derpaa reiste alle de i Kirken tilstedeværende ledige Kvindepersoner sig fra deres Pladser.